

واکنش سفته بازی در بازار مسکن به شوک های برونزا در ایران

صلاح الدین منوچهری^۱

علی اکبر قلی زاده^۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۹/۲۷

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۶/۲۰

چکیده

بررسی رفتار سفته بازی در توضیح پدیده های بازار مسکن ایران، بسیار با اهمیت بوده، و بسیاری از پدیده های نامطلوبی که در این بازار رخ می دهد نیز حاصل فعالیت سفته بازی در بازار مسکن است. سفته بازی در ابتدای دوره رونق، وارد بازار می شوند و از افزایش قیمت ها، حداکثر سود را کسب کرده و با پدیدار شدن علائم رکود، به سرعت از بازار خارج می شوند و سرمایه خود را به بازارهای موازی مسکن همچون بانک، بورس، ارز و طلا منتقل می کنند که به نوسانات قیمت مسکن منجر می گردد. در این پژوهش، به پیروی از «الگوی روهنر» و استفاده از روش حداقل مربعات معمولی با پارامتر متغیر زمانی (TVP-OLS)، شاخص سفته بازی در بازار مسکن در طول دوره ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۸ برآورد، و سپس اثر شوک های مختلف بازار سهام، بازار ارز، بازار طلا، مالیات بر مسکن و نرخ بهره، بر سفته بازی در بازار مسکن بررسی گردید و برای برآورد اثر این شوک ها، از روش خودرگرسیون برداری مارکف - سوئیچینگ (MSVAR) استفاده شد. نتایج، نشان می دهد که در طول دوره مورد بررسی، به طور میانگین، ۲۰ درصد از افزایش قیمت مسکن مربوط به سفته بازی بوده که بیشترین نرخ رشد آن در سال ۷۸ با ۳۲۰ درصد و کمترین نرخ رشد آن مربوط به سال ۸۴ و ۹۱ با ۲۳ درصد بوده، همچنین با توجه به نتایج برآوردی الگوی خودرگرسیون برداری مارکف - سوئیچینگ (MSVAR)، سفته بازی در بازار مسکن، بیشترین واکنش را نسبت به بازارهای ارز، طلا و نرخ بهره، و کمترین واکنش را نسبت به بازار سهام و مالیات بر مسکن داشته است.

واژگان کلیدی: سفته بازی، مسکن، شوک های برونزا، روش MSVAR، ایران

طبقه بندی JEL: R31, R32, C51, E32

۱. دانشجوی دکتری علوم اقتصادی، دانشکده علوم اقتصادی و اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران
s.manochehri@eco.basu.ac.ir
۲. دانشیار گروه اقتصاد، دانشکده علوم اقتصادی و اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران (نویسنده مسؤول)
a.gholizadeh@basu.ac.ir

۱. مقدمه

بررسی وضعیت مسکن، از این جهت که یکی از نیازهای اساسی مردم و هم آنکه یک کالای اقتصادی به شمار می آید، دارای اهمیت می باشد. دولت ها همواره وظیفه تهیه سرپناه مناسب برای مردم خود را پذیرفته اند و برای انجام این وظیفه نیز غالباً تمهیداتی را می اندیشند. دولت ها با دخالت در بخش مسکن، علاوه بر تأمین مسکن مناسب و افزایش رفاه اقتصادی جامعه، اهداف دیگری را مانند تحریک رشد اقتصادی دنبال می کنند. با توجه به اینکه بخش مسکن دارای ارتباطات پسین و پیشین با دیگر بخش های تولیدی و خدماتی اقتصاد می باشد، هر تغییری در بخش مسکن، سریعاً به دیگر بخش های اقتصادی کشور سرایت کرده و می تواند به عنوان موتور رشد اقتصاد کشور عمل کند.

در اقتصاد، عموماً سفته بازی پدیده ای با ماهیت کوتاه مدت و بیانگر تلاش برای کسب سود با بهره گیری از نوسانات کوتاه مدت قیمت دارایی است. تعریف ساده سفته بازی در بازار مستغلات که توسط دو پژوهشگر مالیزی و واچر (Malpezzi & Wachter, 2002) بیان شده، این است که «فرد می خواهد در بازار مستغلات به عنوان یک بازار در حال رشد سرمایه گذاری کند تا از عایدی آن برای رفاه خود و خانواده اش در دوران بازنشستگی استفاده نماید». بررسی رفتار سفته بازان در توضیح پدیده های بازار مسکن ایران، بسیار با اهمیت بوده، و بسیاری از پدیده های نامطلوبی که در این بازار رخ می دهد نیز حاصل فعالیت این جریان تقاضا است. سفته بازان در ابتدای دوره رونق، وارد بازار می شوند و از افزایش قیمت ها، حداکثر سود را کسب می کنند و با پدیدار شدن علائم رکود، به سرعت از بازار خارج می شوند و سرمایه خود را به بازارهای موازی مسکن همچون بانک، بورس، ارز و طلا منتقل می کنند.

اگر فرض کنیم، یک سفته باز در دوران رونق، سودی برابر با متوسط افزایش قیمت بازار مسکن به دست آورد و در شروع رکود، از بازار خارج شود و در این دوره رکود، سودی برابر با سود سپرده گذاری مدت دار بانکی کسب کند. در این حالت، کل بازده فعالیت سفته باز برابر با میانگین وزنی بازدهی مسکن در سال های رونق و نرخ سود سپرده های مدت دار بانکی در سال های رکود بازار مسکن می شود که به مراتب، بالاتر از سودهای نرمال بلندمدت بازار است (قلی زاده، ۱۳۸۸). به طور خلاصه، ویژگی های تقاضای سفته بازی را می توان شامل موارد ذیل دانست: ۱- این گروه در دوران رکود، چندان حضوری در بازار ندارند؛ ۲- در دوره رونق بازار مسکن، با تزریق منابع مالی به این بازار، بر شدت افزایش قیمت ها می افزایند و در پایان رونق، با خروج منابع، اتمام دوره رونق و شروع رکود را همراهی می کنند؛ ۳- در دوره رونق، هرچه سایر فرصت های سرمایه گذاری، کمتر در اختیار این گروه باشد و دسترسی به منابع مالی ساده تر باشد، هجوم سفته بازان به سمت بخش

مسکن بیشتر خواهد بود؛ ۴- به طور کلی، در اقتصادهایی مانند ایران که بازار سرمایه از عمق کافی برخوردار نیست، فعالیت‌های سفته‌بازی در بازار مسکن، بیشتر است (ملکی، ۱۳۹۵).

عدم اطمینان به بازار سرمایه، کالای امن بودن مسکن، اعتقاد به عدم کاهش قیمت مسکن میان سرمایه‌گذاران (چسبندگی قیمت مسکن)، افزایش تحریم‌ها، رکود صنعت و عدم سرمایه‌گذاری در آن و از سویی، ورود بخشی از تسهیلات اعطایی در قالب طرح‌های زودبازده به بخش مسکن، موجب رونق سفته‌بازی و تبدیل مسکن به کالایی سرمایه‌ای را فراهم نموده که از عوامل اصلی افزایش قیمت مسکن در ایران به شمار می‌رود و مسکن نقش مهمی در بازار سرمایه و دارایی‌ها ایفا می‌کند. سبد دارایی‌های خانوارها، از دو جزء مالی و فیزیکی تشکیل شده و به طور کلی، ذخیره سرمایه کل کشور شامل سه جزء نقدینگی، اوراق قرضه و دارایی‌های فیزیکی (شامل ساختمان، ماشین‌آلات و تجهیزات) می‌باشد. مسکن، سهم بسیار زیادی از کل سبد دارایی‌های خانوارها و کل ذخیره سرمایه کشور را به خود اختصاص می‌دهد. اقتصاد مسکن، موجب می‌شود که انگیزه پس‌انداز خانوارها تقویت شود؛ زیرا خانوارها با انگیزه خرید، اقدام به پس‌انداز نموده که این رفتار خانوارها، می‌تواند به افزایش قیمت مسکن و افزایش سفته‌بازی در بازار مسکن منجر شود. (Lian, 2019).

نوسانات قیمت مسکن در ایران طی دو دهه اخیر، یکی از چالش‌های اساسی بازار مسکن و اقتصاد کشور بوده است، به طوری که در یک دوره، افزایش قابل ملاحظه در قیمت مسکن به وجود آمده و در دوره دیگر، کاهش و یا ثبات نسبتاً زیاد و فراگیر بر قیمت مسکن حاکم شده است که به تبع آن، تحولات قابل ملاحظه‌ای در بخش مسکن و در کل اقتصاد پدید آورده است. بنابراین، ضرورت دارد که به طور دقیق، شوک‌های مؤثر بر سفته‌بازی در بازار مسکن ایران، شناسایی شود.

کدامیک از شوک‌های اثرگذار، بیشترین اثرگذاری را بر سفته‌بازی در بازار مسکن ایران داشته است؟ مهمترین سیاست و ابزار دولت برای کنترل سفته‌بازی در بازار مسکن چیست؟ آیا سیاست مالی (مالیات بر بخش مسکن)، می‌تواند از رفتار سفته‌بازانه در بازار مسکن جلوگیری کند؟ رونق سایر بازارهای موازی مسکن مانند بازارهای طلا، ارز و سهام، چقدر می‌تواند در کاهش سفته‌بازی در بازار مسکن مؤثر باشد؟ و بسیاری از پرسش‌های دیگر.

بدین جهت، این پژوهش، به دنبال بررسی واکنش سفته‌بازی در بازار مسکن به شوک‌های برونزا در ایران برای دوره ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۸ می‌باشد؛ تا با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش، پیامدهای سفته‌بازی در بازار مسکن و عوامل مؤثر بر آن، بر اقتصاد کشور ارزیابی شود و در جهت رفع آن، راهکارهایی را ارائه کند. در زمینه سفته‌بازی در بازار مسکن، مطالعات نسبتاً محدودی (هم داخلی و هم خارجی) انجام شده است. بیشتر این مطالعات، به اثرگذاری سفته‌بازی بر متغیرهای بخش مسکن

از جمله نوسانات قیمت مسکن پرداخته اند ولی در هیچیک از این پژوهش‌ها، واکنش سفته بازی در بازار مسکن نسبت به شوک‌های برونزا در ایران، بررسی نشده است. در این مطالعه، با پوشش خلاً موجود، شاخص سفته بازی در بازار مسکن بر اساس الگوی روهنر محاسبه شده و با استفاده از الگوی خودرگرسیون برداری با پارامترهای متغیر زمانی (TVP-VAR)^۱، شوک‌های اثرگذار بر سفته بازی در بازار مسکن ایران، بررسی و تحلیل شده، با توجه به اینکه در هیچیک از مطالعات مرتبط پیشین، از این الگو استفاده نشده است.

۲. ادبیات نظری و پیشینه پژوهش

اصولاً فعالیت سفته بازی، به معنای خرید یا فروش براساس قیمت‌های انتظاری در آینده است. در این فرایند، اگر مسیر تغییرات قیمت، درست پیش بینی شده باشد، فعالیت سفته بازی سودمند بوده و خرید و فروش در بازار رونق می‌گیرد. در متون اقتصاد کلاسیک، امکان وجود فعالیت سفته بازی در بازار مسکن، به دلیل هزینه‌های معاملاتی بالا، نادیده گرفته شده است؛ چراکه این هزینه‌های معاملاتی، موجب از بین رفتن عواید سرمایه‌ای می‌شوند؛ ولی منتقدان مکتب کلاسیک، می‌گویند که با وجود هزینه‌های معاملاتی بالا، سفته بازی در بخش مسکن صورت می‌گیرد. تقاضای مسکن به عنوان دارایی، همواره یکی از اجزای اصلی تقاضا در بخش مسکن و مستغلات را تشکیل می‌دهد. در درون این تقاضای دارایی، فعالیت‌های سفته بازی به عنوان عنصر اساسی و تأثیرگذار، چه در نوسانات این بخش و چه در الگوهای تولید و مصرف آن، شناخته می‌شود. نوسانات این تقاضا، به تمایلات سرمایه‌های سرگردان که در جستجوی سود بهینه به بازار ارز، طلا و یا مسکن روی می‌آورند، وابسته است (سید نورانی، ۱۳۹۳).

آنچه که در پژوهش‌های مسکن، کمتر به آن توجه شده، این نکته است که نقدینگی سرگردان و ورود آن به بازار مسکن، می‌تواند بحران‌های زیادی را در سطح اقتصاد کلان ایجاد کند که بحران ۱۹۹۹ شرق آسیا، نمونه‌ای از این تأثیرات است. سفته بازی، نه تنها از سوی خریداران بلکه توسط سازندگان حرفه‌ای که با هدف فروش تولید می‌کنند و همچنین سرمایه‌گذاران و مؤسسات پولی و اعتباری سرمایه‌گذار در بازار املاک، تشویق و تشدید می‌شود. سازندگان و مؤسسات تأمین مالی با هدف سفته بازی، وارد بازار دارایی غیرمنقول و مسکن می‌شوند. درخصوص نوسانات قیمت در بازار مسکن، سفته بازی و نقش آن در تغییرات قیمت مسکن، حباب قیمت مسکن و عوامل مؤثر بر شکل‌گیری حباب قیمت مسکن و پویایی‌های بازار مسکن، مطالعاتی انجام شده که بسیاری از این مطالعات، نقش سفته بازی در تغییرات قیمت مسکن و شکل‌گیری حباب قیمت مسکن را تأیید

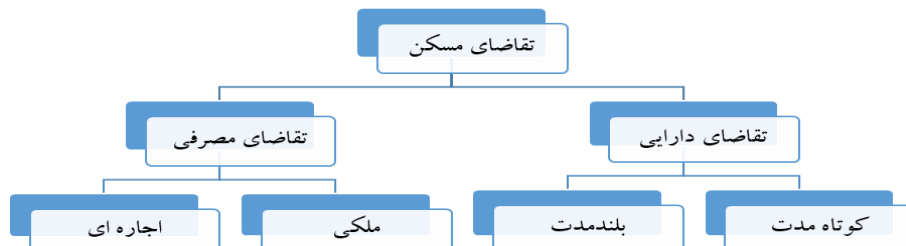
1. Time-Varying Parameter Vector Autoregressive

می‌کنند. از جمله این مطالعات، می‌توان به پژوهش‌های قلی زاده و عاشری (۱۳۸۸)، قلی زاده و نوروزی نژاد (۱۳۹۸)، خدادادکاشی و رزبان (۱۳۹۳)، سید نورانی (۱۳۹۳)، بیابانی و خسروی (۱۳۹۰)، قلی زاده و کمیاب (۱۳۸۹)، مروت و بهرامی (۱۳۹۲)، کمیجانی و همکاران (۱۳۹۲)، نصر اصفهانی و همکاران (۱۳۹۶)، ژنگ و آسمر (Zheng & Osmer, 2019)، یانگ و همکاران (Yang et al., 2017)، ریدل (Riddel, 1999)، مالپزی و مک‌لنن (Malpezzi & Maclennan, 2001)، واچر و مالپزی (Wachter & Malpezzi, 2002)، هانگ و لی (Hong & Li, 2019)، لیان (Lian, 2013)، دنگ و همکاران (Deng et al., 2009)، دی سی و وسترووف (Dieci & Westerhoff, 2009)، نم و او (Nam & Oh, 2020) و محققان دیگر (Pornchokchai & Perera, 2005) اشاره کرد.

۲-۱. انواع تقاضای مسکن

در یک تقسیم بندی کلی، می‌توان سمت تقاضای مسکن را به دو تقاضای مصرفی و دارایی تقسیم کرد که تقاضا برای خرید مسکن با هدف سفته بازی، همان تقاضای دارایی کوتاه مدت است که در شکل زیر، این تقسیم بندی ملاحظه می‌شود.

شکل ۱. تقسیم بندی تقاضای مسکن

منبع: قلی زاده و نوروزی نژاد، ۱۳۹۸

هدف اولیه خانوارها، تأمین نیاز مصرفی و سرپناه است که در هر جامعه‌ای، جزء نیازهای اساسی و اجتماعی تلقی می‌شود. مازاد نیاز مصرفی مسکن، تقاضای دارایی نامیده می‌شود و برابر با کل سرمایه گذاری در مسکن، منهای مصرف مسکن بوده، و نکته مهم و اساسی، متمایز بودن تقاضای دارایی و سفته بازی مسکن است و در حقیقت تقاضای سفته بازی مسکن، جزئی از تقاضای دارایی مسکن را تشکیل می‌دهد. این موضوع، اشاره به آن دارد که تقاضای سفته بازی و سایر اجزاء تقاضای دارایی مسکن از نظر انگیزه، اثرات بر بازار مسکن، و مبنای سیاستگذاری، کاملاً متفاوت می‌باشند. در ادامه، بهینه یابی تقاضای دارایی مسکن آورده شده است، (Quigley, 1985):

$$\text{Max } U(X, h, f(u)) + V(w)$$

$$st \begin{cases} W = Y_r + S(1+r) - T(u)h_c - (H - hc)(T(u) - \tau(u)) + [P(1+\theta) - L(1+r)]H \\ Y_1 = X + S + (P - L)H - R(H - hc) \\ H - hc \geq 0 \end{cases} \quad (1)$$

که در آن، X مصرف سایر کالاها، hc مصرف مسکن، U مطلوبیت مستقیم، V مطلوبیت ناشی از ثروت، W ثروت، S پس انداز، Y_2 درآمد دوره دوم، r نرخ بهره، P قیمت مسکن، $T(u)$ هزینه های تعمیر و نگهداری پرداختی توسط مالک، H ذخیره مسکن، Y_1 درآمد دوره اول، L وام، $\tau(u)$ هزینه های تعمیر و نگهداری پرداختی توسط مستاجر θ رشد قیمت مسکن و $f(u)$ میزان بهره برداری از مسکن را نشان می دهد.

زمانی تابع مطلوبیت و قیود ذکر شده معتبر است که قید ثروت $H - hc \geq 0$ باشد. با تشکیل تابع لاگرانژ و گرفتن مشتق های جزئی، رابطه نهایی، به صورت زیر به دست می آید (Quigley, 1985):

$$\frac{U_r f(u)}{U_1} = \frac{T(u)}{1+r} - \frac{P\theta - Lr}{1+r} \quad (2)$$

عبارت سمت چپ شرط تعادل شماره (۲)، نرخ نهایی جانشینی بین مصرف مسکن و مصرف کالای مرکب را نشان داده و عبارت سمت راست شرط تعادل، برابر هزینه استفاده از مسکن است. هزینه استفاده از مسکن، برابر با هزینه های تعمیرات و نگهداری به علاوه هزینه تأمین مالی، منهای منفعت سرمایه مسکن می باشد.

۲-۲. عوامل برونزای اثرگذار بر سفته بازی در بازار مسکن

حفظ ارزش دارایی ها و کسب سود از طریق به کار بردن دارایی ها در بازارهای مختلف در طول زمان، یکی از دغدغه های اصلی افراد و سرمایه گذاران در هر اقتصادی است. در اقتصادهایی با افزایش مداوم سطح عمومی قیمت ها، افراد و سرمایه گذاران، سعی در حفظ قدرت خرید خود دارند و گاه از کالاهای مختلف به عنوان سپر تورمی استفاده می کنند. عموماً در چنین اقتصادی، زمین و مسکن، می تواند موقعیت منحصر به فردی را برای سرمایه گذاری ایجاد کند (ملکی، ۱۳۹۵؛ قلی زاده و نوروزی نژاد، ۱۳۹۸).

یکی از نکات کلیدی در تحلیل بازار مسکن، توجه به ماهیت آن به عنوان کالایی مصرفی - سرمایه ای می باشد؛ چراکه نحوه تخصیص ثروت میان دارایی های مختلف، بستگی به نرخ بازدهی نسبی آنان دارد. بر این اساس، برای شناخت و پیش بینی بازار مسکن، نیاز است تا بازار دارایی های موازی بررسی شوند، (Chen & Wang, 2021).

در بسیاری اوقات، رونق بازار رقیب می تواند به رکود بازار دیگر منجر شود. بسته به شرایط، حتی رکود می تواند در بازارهای رقیب به صورت همزمان رخ دهد. زیربخش های اصلی بازار دارایی ها در اقتصاد ایران را می توان شامل مواردی چون زمین و مسکن، کالاهای بادوام، طلا، ارز، بورس و

سپرده گذاری در بانک دانست. از میان بازارهای مذکور، سپرده گذاری بانکی تا حدود زیادی تحت تسلط دولت و بانک مرکزی قرار دارد و نرخ های سود دستوری در این بخش، فضای رقابت را محدود ساخته است. ضمن اینکه دولت و بانک مرکزی، با در اختیار داشتن منابع ارز و طلا، تا حدودی توان مهار و کنترل بازار ارز و طلا را دارند. البته در بعضی مقاطع دو بازار مذکور، مورد هجوم سرمایه گذاران قرار می گیرد. بازار سرمایه و مسکن را می توان در مراتب بعدی نظارت های دولت دانست.

هر یک از این بازارها، استراتژی سرمایه گذاری و جامعه مخاطب خاص خود را دارند. سرمایه گذاری در بازارهایی چون طلا و ارز، عموماً ماهیت کوتاه مدت دارند. سرمایه گذاری در بورس، اکثراً به وسیله سرمایه گذاران حرفه ای صورت می گیرد. مسکن به صورت سنتی، توسط بخش بزرگی از جامعه، گزینه اصلی سرمایه گذاری بلندمدت در ایران شناخته شده است (قلی زاده و نوروزی نژاد، ۱۳۹۸؛ ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۴؛ ملکی، ۱۳۹۵).

افرادی که مسکن را به عنوان یک دارایی در سبد مالی خود نگهداری می کنند، با استفاده از اطلاعات و انتظارات نسبت به پیش بینی بازار مسکن در آینده، اقدام نموده و براساس پیش بینی قیمت و شرایط بازار در آینده، به خریدوفروش مسکن مبادرت می ورزد. خرید در دوره ماقبل رونق و فروش مسکن قبل از شروع رکود، به کسب سود می انجامد. مهمترین عوامل برونزایی که در شکل گیری سفته بازی در بازار مسکن اثر زیادی دارند، عبارتند از: سیاست های مالی، سیاست های پولی، بازدهی بازار سرمایه، بازدهی بازار ارز، بازدهی بازار طلا (ملکی، ۱۳۹۵).

مهمترین تئوری در مورد رابطه مثبت بین نقدینگی، سفته بازی و قیمت های دارایی و بویژه حساب های قیمت دارایی، تئوری پول گرایان می باشد. (Adalid & Detken, 2007). در ابتدا منابع عظیم مالی، بنا به دلایل مختلفی که به طور عمده ناشی از رشد نقدینگی در سطح کلان است، به صورت سفته بازانه به سوی بخش مسکن سوق می یابند. نرخ بهره، یکی از عوامل نهایی تعیین کننده قیمت مسکن است. کاهش نرخ بهره، به افزایش قیمت مسکن منجر می شود.

اجماع نظر وجود دارد که یکی از عوامل مهم تعیین کننده افزایش قیمت های مسکن در بسیاری از کشورها در چند سال گذشته، کاهش نرخ های بهره در رکود اقتصادی اخیر است. در بسیاری از مطالعات خارجی، مهمترین متغیر مؤثر بر حساب و سفته بازی، نرخ بهره است؛ زیرا نرخ بهره، مهمترین عامل شکل گیری یا فروپاشی حساب بوده است. در مطالعاتی همچون سچتی و همکاران (Cechetti *et al.*, 2000)، فیلاردو (Filardo, 2001)، هندرشات و آبراهام (Abraham & Hendershott, 2000) و لوین و رایت (Levin & Wright, 1997) بحث شده است که اگر حساب شناسایی شود، افزایش نرخ های بهره، نتایج بهتری ایجاد خواهد کرد.

افزایش قیمت یکی از دارایی‌ها (ارز، طلا، سکه و سهام)، می‌تواند تقاضا برای دیگر دارایی‌ها را به علت استراتژی تخصیص پرتفولیو بالا ببرد؛ یعنی بسیاری از سرمایه‌گذاران می‌خواهند نسبت معینی از یک دارایی را در سبد دارایی مالی خود نگهداری کنند. اگر قیمت یک دارایی نسبت به دیگر دارایی‌ها به طور معنی‌داری افزایش یابد، سرمایه‌گذاران باید پرتفولیوی خود را دوباره تخصیص دهند؛ یعنی سرمایه‌گذاران باید دارایی‌ای را که قیمت آن نسبت به دارایی‌های دیگر افزایش یافته است، را بفروشند و دارایی‌های دیگر بخرند. از این رو، افزایش قیمت در بازار یک دارایی، می‌تواند به توسعه بازار دارایی‌های دیگر منجر شود.

در شرایط رشد سریع عرضه پول، خانوارها به علت کاهش ارزش پول، مایل به نگهداری پول نقد نخواهند بود و یکی از راه‌های تبدیل پول نقد به دارایی، سرمایه‌گذاری در بخش مسکن است. خانوارها در تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری، به نرخ بازدهی نسبی سرمایه در بازارهای مختلف دارایی توجه می‌کنند. یکی از این بازارهای جانشین که سرمایه‌گذاری در آن می‌تواند برای خانوارها جذاب باشد، بازار سهام است که می‌تواند خانوارها را از اثرات منفی کاهش ارزش پول مصون بدارد. با این توضیحات، به نظر می‌رسد که شاخص قیمت سهام، به عنوان نماینده وضعیت بازار سهام، می‌تواند عامل توضیح دهنده نوسانات قیمت مسکن باشد، (Chen & Patel, 1998).

بین نرخ واقعی ارز و قیمت واقعی مسکن نیز در بلندمدت، رابطه منفی وجود دارد. افزایش ارزش واقعی ریال در مقابل دلار، باعث حرکت سرمایه‌ها از بخش تجاری به غیرتجاری و در نتیجه، باعث کاهش قیمت مسکن در اقتصاد می‌شود (نصر اصفهانی و همکاران، ۱۳۹۶؛ کمیاب و قلی زاده، ۱۳۸۷).

در ادبیات اقتصادی، اعتقاد بر این است که نوسانات و شوک‌های ادواری بخش مسکن، عموماً تحت تأثیر شوک‌های تقاضا و سفته‌بازی در این بازار قرار دارد. مهمترین ابزاری که برای مدیریت و کنترل شوک‌های تقاضا و سفته‌بازی در بخش مسکن در اختیار دولت قرار دارد، مالیات است. اخذ مالیات بر املاک و مسکن با هدف کسب درآمد، تخصیص بهینه منابع و به حداقل رساندن اختلال در مکانیزم قیمت‌ها، کنترل سفته‌بازی و نوسان شدید در بازار مسکن، صورت می‌گیرد. یکی از ابزارهای بسیار مؤثر مالیاتی که می‌تواند مانع از فعالیت‌های سفته‌بازی و ورود و خروج شدید سرمایه‌های سرگردان به این بخش شود و روند سرمایه‌گذاری در این بخش را در مسیر باثبات قرار دهد، مالیات بر منفعت سرمایه است که سابقه به کارگیری آن در کشورهای دیگر، حتی قبل از مالیات بر ارزش افزوده است.

روش‌های اخذ مالیات بر عایدی سرمایه در کشورهای مختلف، تفاوت‌هایی دارد و اصول حاکم بر این نوع مالیات، اخذ مالیات بر پایه عایدی حاصل از خرید و فروش املاک، معافیت سرپناه و خرید

مسکن مصرفی از پرداخت مالیات، تمایز بین انگیزه‌های سفته‌بازی در تعیین نرخ و پایه مالیات بر عایدی سرمایه در دوره زمانی معین، استوار است (قلی زاده، ۱۳۹۶؛ ایزدخواستی، ۱۳۹۸).

۳-۲. مطالعات داخلی

رزبان و خدادادکاشی (۱۳۹۳)، در مقاله‌ای، نقش سفته‌بازی بر تغییرات قیمت مسکن در ایران را مورد بررسی قرار دادند. این مقاله، طی دوره ۱۷ ساله (۱۳۸۷-۱۳۷۰) با استفاده از معادله تعادلی قیمت و تکنیک شبیه‌سازی انجام شده است. در این بررسی برای تخمین ضرایب معادلات از تکنیک ژنتیک الگوریتم استفاده شده و نتایج با برنامه نویسی در نرم افزار متلب (Matlab) شبیه‌سازی شده، و نتایج، نشان می‌دهد که انگیزه سفته‌بازی، نتیجه انتظارات قیمتی و تحلیل روند قیمت دوره‌های گذشته توسط سرمایه‌گذاران بوده که به صورت تقاضای سفته‌بازانه در بازار نمود یافته، و تقاضای سفته‌بازی، تأثیر قابل ملاحظه‌ای در ایجاد نوسان‌های قیمتی در بازار مسکن دارد و موجب بروز دوره‌های رونق و رکود قیمتی در این بازار شده است.

سید نورانی (۱۳۹۳)، در مقاله‌ای، به بررسی سفته‌بازی و حباب قیمتی در بازار مسکن مناطق شهری ایران پرداخته، و برای این منظور، ابتدا مدل مناسب برای تبیین عوامل تعیین‌کننده قیمت مسکن، طراحی و سپس به روش GMM برای دوره ۱۳۷۵:۱ تا ۱۳۸۹:۴ برآورد شده است. نتایج، نشان می‌دهد که عواملی مانند قیمت دوره قبل مسکن، بازدهی سایر بازارها (رشد شاخص قیمت مصرف‌کننده تعدیل شده)، تغییرات جمعیت، هزینه ساخت مسکن و میزان عرضه مسکن (پروانه‌های ساختمانی صادر شده)، اثر معناداری بر شاخص قیمت مسکن دارند. در این بین، اثر تغییر درآمد (تولید ناخالص داخلی) بر شاخص قیمت مسکن، معنادار نیست.

قلی زاده و همکاران (۱۳۹۴)، در مطالعه‌ای، استراتژی تخصیص بهینه دارایی‌ها با حضور بازار مسکن را تجزیه و تحلیل کرده و با استفاده از ترکیب مدل‌های ناهمسانی واریانس شرطی و معادلات دیفرانسیل تصادفی با مدل مارکویتز، به برآورد پرتفوی بهینه سرمایه‌گذار در حضور بازار مسکن پرداخته‌اند. برای این منظور، از دارایی‌های قیمت سهام، قیمت مسکن، قیمت سکه و اوراق مشارکت طی دوره ۱۳۷۸-۱۳۹۲ با داده‌های ماهانه استفاده شده، و نتایج، نشان می‌دهد که در دوره رونق بخش املاک، مسکن به عنوان دارایی مسلط در بین دارایی‌های ریسکی بوده، و طی دوره‌های اخیر که دوره رکود بخش مسکن تلقی می‌شود، مسکن از سبد بهینه سرمایه‌گذاری خارج شده و به جای آن، سهام و سکه، دارایی مسلطی در سبد سرمایه‌گذار تلقی شده است.

عباسیان و همکاران (۱۳۹۷)، در مقاله‌ای، به تحلیل اثر شوک بازار مسکن بر تنگنای اعتباری در ایران پرداخته‌اند. در این پژوهش، دوره زمانی ۱۳۹۴-۱۳۶۹ بوده و از الگوی تعادل عمومی پویای

تصادفی، برپایه آموزه های مکتب کینزین های جدید استفاده شده است. یافته های پژوهش، نشان می دهد که شوک منفی تقاضای مسکن با کاهش قیمت املاک در بازار مسکن، سبب کاهش کیفیت ترانزنامه بانک ها، در نتیجه کاهش عرضه اعتبارات بانک و ایجاد تنگنای اعتباری بوده، و شوک مثبت تقاضای مسکن، از یک سو، سبب افزایش اعتباردهی بانک ها شده اما از سوی دیگر، تقاضا برای مصرف، تولید، سرمایه گذاری و اشتغال در بخش غیرمسکن را کاهش داده، که متعاقباً سبب کاهش تولید ناخالص ملی شده و با توجه به افزایش قیمت مسکن، سطح عمومی قیمت ها نیز افزایش یافته، و در نتیجه، رونق از سمت تقاضا در بازار مسکن، نه تنها اثر مثبت در اقتصاد ندارد بلکه، عاملی در پیدایش تورم رکودی در اقتصاد شده است.

قلی زاده و نوروزی نژاد (۱۳۹۸)، در مقاله ای، به پویایی های قیمت مسکن و نوسانات اقتصادی در ایران با رویکرد تعادل عمومی پویای تصادفی (DSGE)^۱ پرداختند. در این مقاله، از داده های فصلی دوره زمانی ۱۳۷۰-۱۳۹۵ استفاده شده و برای بررسی این پویایی، از الگوی تعادل عمومی پویای تصادفی به کار رفته و شواهد آماری، نشان دهنده هم حرکتی بین قیمت مسکن و سرمایه گذاری های تجاری تحت تأثیر پویایی های قیمت مسکن در اقتصاد کلان است. همچنین نتایج، نشان می دهند که لحاظ کردن قیمت مسکن به عنوان یک دارایی وثیقه ای، می تواند به عنوان عاملی برای افزایش ارزش دارایی بنگاه ها و به تبع آن، استقرار و سرمایه گذاری های آتی شود که به هم حرکتی بین قیمت مسکن و سرمایه گذاری و نوسانات اقتصادی در کشور، منجر شده است.

۲-۴. مطالعات خارجی

روهنر (Roehner, 1999)، در مطالعه ای، تحت عنوان «تحلیل فضایی حباب سفته بازانه قیمت مستغلات در پاریس طی دوره ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۳»، حباب دارایی های غیرمنقول و مسکن پاریس را از نظر ساختار فضایی شکل گیری حباب و عوامل مؤثر بر آن، تجزیه و تحلیل نمود. در این مطالعه، برآورد الگو با استفاده از روش حداقل مربعات غیر خطی (NLS)^۲، انجام شده و ضریب سفته بازی به دست آمده، و براساس نتایج پژوهش، مسیرهای قیمتی مختلف در چهارچوب الگوی تعادل عمومی، به خوبی شرح داده شده، و مدل آن، طبقه بندی مناسبی از مناطق مختلف را به لحاظ شدت تجارت سفته بازانه در مقابل عرضه بی کشش، ارائه کرده است.

مالپزی و واچر (Malpezzi & Wachter, 2002)، در مطالعه خود، بر نقش سفته بازی در ایجاد نوسان های بازار مسکن تمرکز نموده اند. آنها برای بررسی سفته بازی در بازار مسکن، به تشریح یک

1. Dynamic Stochastic General Equilibrium
2. Nonlinear Least Square

مدل دینامیکی ساده برای قیمت تعادلی بر پایه مدل‌های تعدیل موجودی پرداخته‌اند. نتایج، نشان می‌دهد که سفته بازی در بازار املاک و مستغلات، عامل ایجاد نوسان در این بازار است، همچنین سفته بازی، به شرایط عرضه بستگی دارد. شرایط عمومی تقاضا بویژه تقاضای سفته بازی، می‌تواند موجب یک انفجار یا یک انفجار چرخه‌ای در بازار مستغلات گردد که این اثر، به وسیله کشش قیمتی در عرضه، قابل کنترل است.

دی سی و وسترهوف (Dieci & Westerhoff, 2012)، مدل ساده‌ای را برای بازار سفته بازی مسکن ارائه نموده‌اند. در این مدل، تقاضا برای مسکن، تابع انتظارات خریداران از قیمت‌های آتی مسکن می‌باشد. آنها نشان دادند که تغییر نسبی سهم تقاضاکنندگان با انتظارات مختلف در طی زمان، باعث ایجاد رونق و رکود در بازار مسکن شده است.

ایراد (Eyraud, 2014)، در مقاله‌ای، به این نتیجه می‌رسد که اخذ مالیات بر عایدی سرمایه حاصل از فعالیت‌های سفته بازی در بازار مسکن، می‌تواند به تعدیل انتظار کسب سود به وسیله سفته‌بازان در مقایسه با سایر فرصت‌های سرمایه‌گذاری منجر شود و ورود سرمایه‌گذاران با انگیزه سفته بازی در بازار املاک و مسکن را کاهش دهد.

یانگ و همکاران (Yang *et al.*, 2017)، مقاله‌ای تحت عنوان «اندازه‌گیری درجه سفته بازی در بازار مسکن چین» را با کاربرد مدل فضایی ارزیابی کرده‌اند. در این مقاله، از مدل اقتصادسنجی فضایی خودرگرسیون با ترکیب ماتریس وزنی فضایی استفاده شده است. نتایج، نشان می‌دهد که در بازار مسکن چین، قیمت‌ها دارای تعامل مشخصی در بین شهرهای منتخب هستند و همچنین رفتار سفته بازی مسکن در مناطق فضایی مختلف بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند. اگرچه فعالیت‌های سفته بازی در چین وجود دارد، از منظر جهانی، میزان سفته بازی، که از منطقه‌ای به منطقه دیگر تفاوت دارد، هنوز در حد قابل قبول بین‌المللی بوده، اگرچه در برخی از مناطق، سفته بازی مسکن زیاد است، ولی سفته بازی، هنوز در سراسر چین وجود ندارد.

ژنگ و آسمر (Zheng & Osmer, 2019)، به مطالعه «پویایی قیمت مسکن: تمایل به بازار سهام و اثرات سرریزی آن بر بازار مسکن» پرداخته‌اند. دوره زمانی مطالعه، سال‌های ۲۰۱۴-۱۹۹۱ بوده است. آنها با استفاده از یک مدل میانگین VAR-GARCH¹، به این نتیجه رسیدند که بازده‌ها، پاسخ متفاوتی به شوک‌های مثبت و منفی دارند. علاوه بر این، براساس چهارچوب VAR توسعه یافته، نشانه‌هایی از یک اثر سرریز شدید بازده را یافتند که عمدتاً مستقل از بازار مسکن است. سرانجام، با استفاده از یک مدل DCC، نتیجه گرفتند که همبستگی بین احساسات کل بازار سهام و بازده مسکن، با تغییر در زمان و در طول رکودهای اقتصادی، روبرو بوده است.

1. Vector Autoregression Generalized Autoregressive Conditional Heteroskedasticity

گائو و همکاران (Gao et al., 2020)، در پژوهشی، سازگاری اقتصادی و سفته بازی در بازار مسکن را تجزیه و تحلیل کرده اند. بر اساس نتایج، سفته بازی مربوط به مسکن، تا حدی برمبنای برآورد تغییرات قیمت مسکن در گذشته، علاوه بر افزایش بیشتر قیمت و ساخت و ساز مسکن در دوره رونق مربوط به سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۶، به رکود اقتصادی شدیدتر در دوره پس از آن در ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹ منجر شده، و تجزیه و تحلیل آنها، مازاد عرضه و تقاضای محلی خانوار را به عنوان دو کانال اصلی برای انتقال این اثرات معکوس، مشخص کرده است.

در زمینه سفته بازی در بازار مسکن، مطالعات نسبتاً محدودی (هم داخلی و هم خارجی) انجام شده، که در بیشتر این مطالعات، اثرگذاری سفته بازی بر متغیرهای بخش مسکن از جمله نوسانات قیمت مسکن مدنظر بوده، ولی در هیچیک از این پژوهش ها، به نقش شوک های اثرگذار عوامل بیرون بخشی بر شکل گیری سفته بازی در بازار مسکن ایران پرداخته نشده است. در مطالعات قبلی انجام شده، برای اندازه گیری شاخص سفته بازی مسکن، اختلاف قیمت مسکن دوره جاری و دوره گذشته (ΔP_t) را در نظر گرفته اند که این تغییر قیمت، نمی تواند شاخص خوبی برای اندازه گیری سفته بازی باشد، لذا در این پژوهش، برای اولین بار با بسط «مدل روهنر» و استفاده از روش حداقل مربعات معمولی با پارامتر متغیر زمانی (TVP-OLS)^۱ برای هر سال، میزان سفته بازی اندازه گیری شده است.

از تفاوت های دیگر این پژوهش با پژوهش های قبلی، بررسی و تحلیل اثرات شوک های مختلف بر سفته بازی در بازار مسکن ایران بوده که از روش مارکف - سوئیچینگ خودرگرسیون (Markov Switching-VAR)^۲ استفاده شده که در هیچیک از مطالعات قبلی، این روش به کار نرفته است.

۳. روش شناسی پژوهش

۳-۱. اندازه گیری شاخص سفته بازی

با پیروی از مطالعه روهنر (Roehner, 1999)، فرض می کنیم که فعالان بازار مسکن به دو گروه زیر تقسیم شوند:

۱- گروهی که برای استفاده شخصی اقدام به خرید و فروش می کنند.

۲- گروهی که با هدف سفته بازی و کسب سود، اقدام به خرید و فروش می کنند.

بنابراین، می توانیم مازاد عرضه را برای هر یک از فعالان بازار مسکن به صورت زیر تعریف کنیم: وقتی که خرید و فروش برای استفاده شخصی باشد، مازاد عرضه، تابعی از قیمت جاری مسکن بوده

1. Time Varying Parameter-Ordinary Least Squares
2. Markov Switching-Vector Autoregressive

و زمانی که خرید و فروش مسکن با هدف سفته بازی باشد، مازاد عرضه مسکن علاوه بر قیمت جاری مسکن، تابعی از تغییرات قیمت دوره های گذشته نیز خواهد بود.

$$s_t^{(1)} = S_t^{(1)} - D_t^{(1)} = -c_1 + \gamma_1 p_t \quad (3)$$

$$s_t^{(2)} = S_t^{(2)} - D_t^{(2)} = -c_2 + \gamma_2 p_t - g_2 (p_{t-1} - p_{t-2}) \quad g, \gamma_2 > 0 \quad (4)$$

که در آن، p_t قیمت مسکن می باشد.

در شرایط تعادل، مازاد عرضه برابر صفر می باشد که بر اساس هر کدام از گروه های مختلف، تعادل بازار مسکن، به صورت زیر قابل تعریف است: k نسبت گروه سفته بازان به فعالان بازار مسکن را نشان می دهد.

$$s_t = (1-k) s_t^{(1)} + k s_t^{(2)} = 0 \quad 0 < k < 1 \quad (5)$$

با جایگذاری روابط (۳) و (۴) در رابطه (۵)، به رابطه زیر می رسیم:

$$p_t - a(k) (p_{t-1} - p_{t-2}) = d(k) \quad (6)$$

$$a(k) = \frac{a}{1 + \gamma(1-k)/k}, \quad \gamma = \frac{\gamma_1}{\gamma_2}, \quad a = \frac{g_2}{\gamma_2}, \quad d(k) = \frac{(c_2/\gamma_2) + [(1-k)/k](c_1/\gamma_2)}{1 + \gamma[(1-k)/k]} \quad (7)$$

با توجه به مطالعه پریستلی (Priestley, 1981)، وقتی معادله (۶) که از حل تعادل به دست آمده، دارای شرایط باثبات است که $a(k) < 1$ باشد. اگر $a(k)$ به سمت ۱ میل کند، ثبات مدل کاهش می یابد. وقتی که $a(k)$ بین ۰ و a باشد، نسبت k بین ۰ و مقدار ۱، قرار دارد. معادله (۶) از یک معادله همگن (سمت چپ) و یک مقدار ثابت (سمت راست) تشکیل شده است. تا زمانی که فعالان بازار مسکن به رفتارهای سفته بازانه (روند کوتاه مدت) نسبت به روند بلندمدت علاقه مند باشند، مقدار ثابت $d(k)$ ، نقش آنچنانی نخواهد داشت. همگرایی عوامل ثابت بالا، نشان می دهد که شروع سفته بازی از اول دوره ای که سوددهی شروع شود، به وجود خواهد آمد. ضریب $a(k)$ ، میزان سفته بازی را نشان می دهد که برای برآورد آن، از معادله شماره (۶) با استفاده از روش پارامتر متغیر زمانی حداقل مربعات معمولی (TVP-OLS)^۱، استفاده شده است.

۲-۳. الگوی خودرگرسیون برداری مارکف - سویچینگ (MSVAR)

اگر تصور بر این باشد که سری زمانی مورد بررسی (y_t) در طی زمان، توام با تغییرات در رژیم است، در آن صورت، فرض ثابت بودن پارامترها در مدل VAR موجه نبوده و از مدل های MSVAR می توان به عنوان یک جایگزین مناسب استفاده نمود. ایده اصلی این روش، آن است که پارامترهای

1. Time Varying Parameter - Ordinary Least Squares

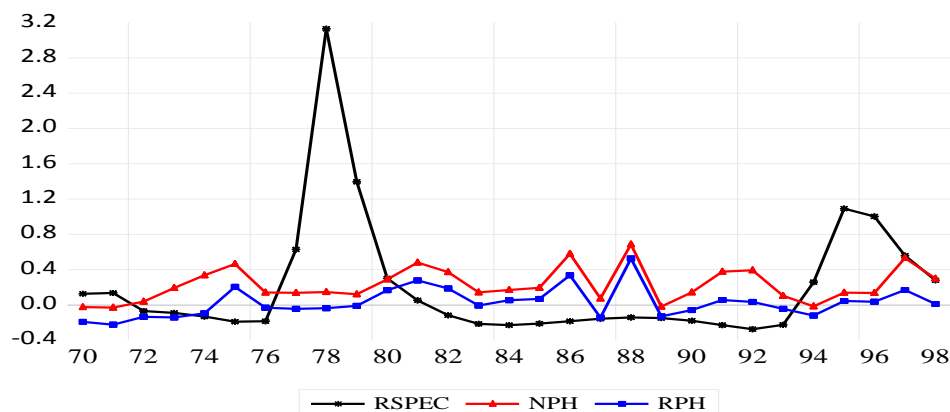
مدل VAR به متغیر رژیم (s_t) بستگی دارند، در عین حال، s_t قابل مشاهده نبوده و فقط می توان احتمال مربوط به آن را به دست آورد. در ادامه، الگوی تجربی پژوهش معرفی شده با استفاده از روش خودرگرسیون برداری مارکف - سویچینگ (MSVAR) برآورد می گردد:

$$RSPEC = f(R, RE, RG, RS, RT) \quad (۸)$$

که در آن، RSPEC شاخص سفته بازی در بازار مسکن (محاسبه شده بر اساس قیمت واقعی مسکن)، R نرخ بهره، RE نرخ ارز غیررسمی، RG قیمت طلا، RS شاخص بازار سهام و RT کل مالیات بر مسکن است که در برآورد الگو، از مقدار واقعی متغیرها استفاده به عمل آمده، و در آن، داده های سال های ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۸ به کار رفته، که این داده ها از مرکز آمار و بانک مرکزی استخراج، و برای برآورد الگو، از نرم افزار ایویوز ۱۱ (Eviews11)، استفاده شده است.

نمودار ۱. روند نرخ رشد قیمت اسمی (NPH) و واقعی (RPH)

مسکن و شاخص سفته بازی (RSPEC)

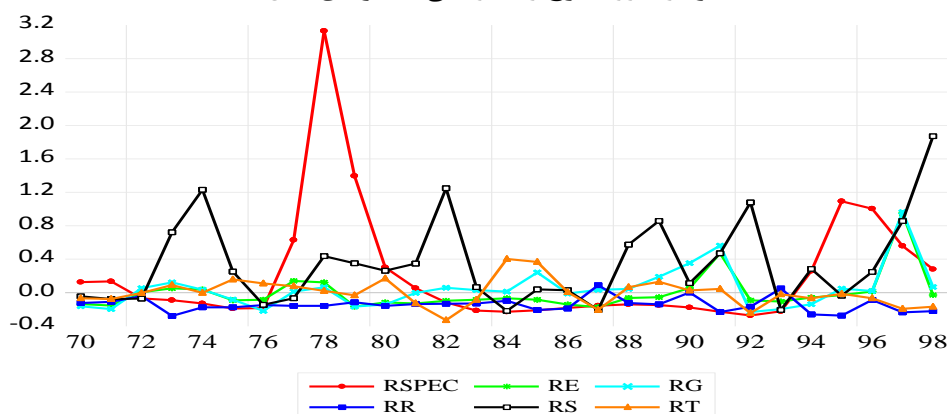

منبع: آمار سری زمانی بانک مرکزی و مرکز آمار ایران و محاسبات تحقیق

با توجه به نمودار ۱، مشخص است که در طول دوره مورد بررسی (۱۳۷۰ تا ۱۳۹۸)، شاهد سه تغییر اساسی در نرخ رشد قیمت های اسمی و واقعی مسکن بوده ایم: تغییر اول، مربوط به سال های ۱۳۷۴ تا ۱۳۷۶ می باشد که رشد قیمت اسمی مسکن (NPH) در سال ۱۳۷۵ به ۴۶ درصد و رشد قیمت واقعی مسکن (RPH) به حدود ۲۰ درصد رسیده است. از آنجا که برای شاخص سفته بازی در بازار مسکن (RSPEC)، از وقفه دو دوره ای استفاده شده، رشد قیمت مسکن در سال ۱۳۷۴ با یک وقفه دو ساله باعث افزایش سفته بازی در سال ۱۳۷۶ شده و در سال ۱۳۷۸ شدت سفته بازی به بیشترین مقدار خود رسیده و برابر ۳/۲ شده و بعد از آن کاهش پیدا کرده، تغییر دوم، مربوط به

سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۹ بوده که نرخ رشد قیمت اسمی و واقعی مسکن در سال ۱۳۸۶، به ترتیب، برابر ۵۷ و ۳۳ درصد و در سال ۱۳۸۸ به ترتیب برابر ۶۸ و ۵۲ درصد بوده که میزان شدت سفته بازی در این دوره کم بوده، و تغییر سوم، بعد از سال ۱۳۹۰ اتفاق افتاده که قیمت اسمی و واقعی مسکن در سال ۱۳۹۲ به میزان ۳۹ و ۳ درصد بوده و در سال ۱۳۹۷ به ۵۳ و ۱۶ درصد رسیده، و میزان افزایش سفته بازی از سال ۱۳۹۳ شروع شده و در سال ۱۳۹۵ به بیشترین مقدار خود رسیده که مقدار آن ۱/۰۹ بوده و بعد از آن کاهش داشته است.

نمودار ۲. روند نرخ رشد واقعی متغیرهای مدل

منبع: آمار سری زمانی بانک مرکزی و مرکز آمار ایران

با توجه به نمودار ۲، مشخص است که بازدهی بازار سهام (RS) در طول دوره مورد بررسی، به صورت نوسانی بوده و بیشترین مقدار آن، مربوط به سال ۱۳۹۸ بوده که ۱۸۷ درصد بازدهی داشته و بعد از آن در سال‌های ۱۳۷۴، ۱۳۸۲ و ۱۳۹۲، بازدهی به ترتیب، ۱۲۳، ۱۲۴ و ۱۰۷ درصد را تجربه کرده و کمترین بازدهی آن، به ترتیب، مربوط به سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۸۴ با ۲۸- و ۲۱- درصد بوده است. بازدهی بازار ارز غیررسمی (RE) در طول دوره مورد بررسی، تقریباً بین $0/2-$ و $0/2+$ نوسان داشته و بیشترین مقدار آن، در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۱ رقم خورده که به ترتیب، برابر ۹۴ و ۴۷ درصد بوده است.

از آنجا که نرخ ارز در محاسبه قیمت طلا نقش اساسی دارد، روند تغییرات بازدهی بازار طلا (RG) همانند روند تغییرات بازدهی بازار ارز بوده و در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۱، بیشترین بازدهی را داشته و مقدار آن، به ترتیب، برابر ۹۶ و ۵۶ درصد می‌باشد. با توجه به اینکه براساس رابطه فیشر، نرخ بهره واقعی (RR) از تفاوت بین نرخ بهره اسمی و نرخ تورم به دست می‌آید و در طول دوره مورد مطالعه،

تورم بالاتر از نرخ بهره اسمی بوده، نرخ بهره واقعی منفی ثبت شده، و تنها در سال های ۱۳۸۷، ۱۳۹۰ و ۱۳۹۳، این مقدار مثبت بوده است.

از دیگر متغیرهای مورد بررسی، نرخ رشد واقعی مالیات بر مسکن (RT) بوده و همان طور که نمودار نشان می دهد، بجز سال های ۱۳۸۲، ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵، میزان رشد مالیات بر مسکن، بین ۰/۱۵- و ۰/۱۵+ را نشان داده، که مقدار آن برای سال های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ به ترتیب، برابر ۴۰ و ۳۶ درصد و کمترین مقدار آن در سال ۱۳۸۲ برابر با ۳۳- درصد بوده است. در نمودار، ملاحظه می شود که در اکثر سال هایی که متغیرهای بازدهی بازار ارز، بازدهی بازار طلا، بازدهی بازار سهام، نرخ رشد مالیات بر مسکن و نرخ بهره، رشد داشته، میزان سفته بازی در بازار مسکن، کاهش یافته، که نشان از این واقعیت دارد که با رشد سایر بازارها، سرمایه از بازار مسکن خارج شده و به بازارهای دیگر تزریق شده، و از شدت سفته بازی در بازار مسکن، کاسته است.

۳-۳. آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

شاخص سفته بازی در بازار مسکن براساس داده های واقعی قیمت مسکن در ایران به دست آمده و متغیرهای پژوهش هم، به صورت واقعی هستند؛ یعنی بر شاخص قیمت مصرف کننده، تقسیم شده اند و تحلیل آمار توصیفی براساس داده های واقعی صورت می گیرد. در جدول شماره (۱)، آمار توصیفی متغیرهای مورد استفاده در پژوهش، آورده شده است.

جدول ۱. آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	شاخص سفته بازی (بدون واحد)	نرخ ارز واقعی غیررسمی (ریال)	قیمت واقعی هر گرم طلا (ریال)	نرخ بهره واقعی (درصد)	شاخص بازار سهام (واحد)	کل مالیات بر مسکن واقعی (میلیارد ریال)
میانگین	۱/۸۳	۶۸۷/۴۴	۱۴۷۳۳/۵۴	-۵/۴۸	۴۳۷۹۷/۷۳	۸۵/۸
ماکزیمم	۵/۴۵	۱۱۸۳/۵۰	۳۴۳۰۱/۲۳	۷/۴۸	۵۱۲۹۰/۱	۱۱۶
مینیمم	۰/۲۴	۳۱۹/۳۰	۸۰۱۸/۵۴	-۳۴	۴۰۳/۵۰	۴۸/۸
انحراف معیار	۱/۶۵	۲۹۱/۹۸	۶۸۷۶/۱۳	۹/۸۷	۹۹۰۴۷/۸۹	۱۹
چولگی	۰/۹۲	۰/۲۳	۰/۶۲	-۰/۳۷	۰/۹۳	۰/۰۰۶
کشیدگی	۲/۴۹	۱/۵۶	۳/۹۰	۲/۰۳	۳/۰۷	۱/۹۸
آماره چارک برا	۴/۴۱	۲/۷۸	۴/۱۳	۳/۸۹	۱/۴۲	۱/۲۳
احتمال	۰/۱۰	۰/۲۴	۰/۱۱	-۰/۱۳	۰/۴۸	۰/۵۳

منبع: یافته های پژوهش

آمار توصیفی متغیرهای پژوهش، نشان می‌دهد که همه متغیرهای مورد نظر براساس نتایج چولگی، کشیدگی و آزمون جارک - برا، دارای توزیع نرمال بوده زیرا فرضیه صفر آزمون جارک - برا که نرمالیتی را نشان می‌دهد، در سطح خطای ۵ درصد پذیرفته شده و فرضیه عدم نرمالیتی، رد شده است. بر اساس آمار آورده شده، شاخص سفته بازی در بازار مسکن ایران در طول دوره مورد بررسی در بازه ۰/۲۴ و ۵/۴۵ بوده و اگر این شاخص، بیشتر از یک باشد، شدت سفته بازی بیشتر را نشان می‌دهد و اگر کمتر از یک باشد، یعنی شدت سفته بازی در بازار مسکن کم بوده است. به طور متوسط، سفته بازی در بازار مسکن ایران، برابر ۱/۸۳ رقم خورده، که شدت سفته بازی بالا را بیان می‌کند و با واقعیات بازار مسکن در کشور سازگاری دارد. پراکندگی از میانگین شاخص سفته بازی در بازار مسکن برابر ۱/۶۵ بوده است.

همچنین کمترین مقدار نرخ ارز واقعی در دوره موردنظر برابر ۳۱۹/۳۰، و بیشترین مقدار آن، برابر ۱۱۸۳/۵۰ ریال است. به طور متوسط، نرخ ارز واقعی برابر ۶۸۷/۴۴، و پراکندگی آن، حول میانگین ۲۹۱/۹۸ ریال بوده است. کمترین قیمت واقعی هر گرم طلا در دوره مورد بررسی، برابر ۸۰۱۸/۵۴، و بیشترین مقدار آن برابر ۳۴۳۰۱/۲۳ ریال می‌باشد. در طی این دوره، به طور متوسط، قیمت واقعی هر گرم طلا برابر ۱۴۷۳۳/۵۴ و میزان پراکندگی آن حول میانگین ۶۸۷۶/۱۳ ریال ثبت شده است. نرخ بهره واقعی در بازه ۳۴- تا ۷/۴۸ درصد در تغییر بوده و در طی سال‌های ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۸، به طور متوسط مقدار آن ۵/۴۸- درصد بوده که نشان می‌دهد در اکثر سال‌های موردنظر، مقدار آن منفی بوده، و از آنجایی که نرخ بهره واقعی، از تفاوت بین نرخ بهره اسمی و نرخ تورم به دست می‌آید، و در اکثر سال‌ها نرخ تورم، بیشتر از نرخ بهره اسمی بوده، بنابراین منفی بودن میانگین آن قابل توجه است. پراکندگی از میانگین نرخ بهره واقعی، برابر ۹/۸۷ درصد می‌باشد.

شاخص بازار سهام در محدوده ۴۰۳/۵ و ۵۱۲۹۰۱ واحد متغیر بوده و به طور متوسط، مقدار آن برابر ۴۳۷۹۷/۷۳ و پراکندگی آن حول میانگین، ۹۹۰۴۷/۸۹ واحد بوده است. کمترین و بیشترین مقدار مالیات بر مسکن واقعی در دوره موردنظر، به ترتیب، برابر ۴۸/۸ و ۱۱۶ میلیارد ریال، و به طور متوسط، مقدار واقعی مالیات بر مسکن ۸۵/۸ میلیارد ریال و پراکندگی آن حول میانگین ۱۹ میلیارد ریال بوده است.

۴. تحلیل نتایج

۴-۱. آزمون مانایی متغیرها

در این پژوهش، برای آزمون مانایی متغیرها از آزمون دیکی- فولر تعمیم یافته استفاده شده، که براساس آن، فرض می‌شود که سری زمانی مورد نظر، دارای یک فرایند خود توضیح مرتبه اول است و سپس فرضیه صفر آن که وجود ریشه واحد را نشان می‌دهد، مورد آزمون قرار می‌گیرد. نتایج آزمون ریشه واحد دیکی- فولر تعمیم یافته، در جدول (۲) آورده شده است.

۳-۴. آزمون علیت گرنجر

نتایج آزمون علیت گرنجر، در جدول (۴) ارائه شده است. فرضیه صفر این آزمون، عدم علیت بین متغیر وابسته و متغیرهای مستقل را نشان می‌دهد و در نتیجه، اگر فرضیه صفر تأیید شود، به این معنی می‌باشد که متغیر مستقل مربوط، علت متغیر وابسته نیست. براساس آزمون علیت گرنجر، تمامی متغیرهای پژوهش بجز متغیر مالیات بر مسکن، علت سفته بازی در بازار مسکن بوده‌اند.

جدول ۴. نتایج آزمون علیت گرنجر

نتیجه فرض صفر	احتمال	آماره F	متغیرهای مستقل	متغیر وابسته
رد	۰/۰۴۱	۲/۲۰	RE	RSPEC
رد	۰/۰۰۳	۳/۰۶	RR	
رد	۰/۰۳۵	۲/۵۵	RG	
رد	۰/۰۴۴	۱/۹۹	RS	
تأیید	۰/۰۶۵	۱/۷۳	RT	

مأخذ: یافته‌های پژوهش

۴-۴. آزمون ثبات مدل

در تحلیل مدل‌های خودرگرسیون برداری، بررسی شرایط ثبات مدل قبل از تحلیل توابع واکنش آنی ضروری می‌باشد. شرط ثبات مدل، آن است که معکوس ریشه مشخصه چندجمله‌ای وقفه برآوردی، درون دایره، واحد یا کوچکتر از یک باشد. در جدول زیر، نتایج آزمون ثبات مدل آورده شده که معکوس تمامی ریشه‌های مشخصه، کوچکتر از یک بوده، لذا ثبات مدل تأمین شده و ضرایب مدل برآوردی، از اطمینان بالایی برخوردار هستند.

جدول ۵. آزمون ثبات مدل

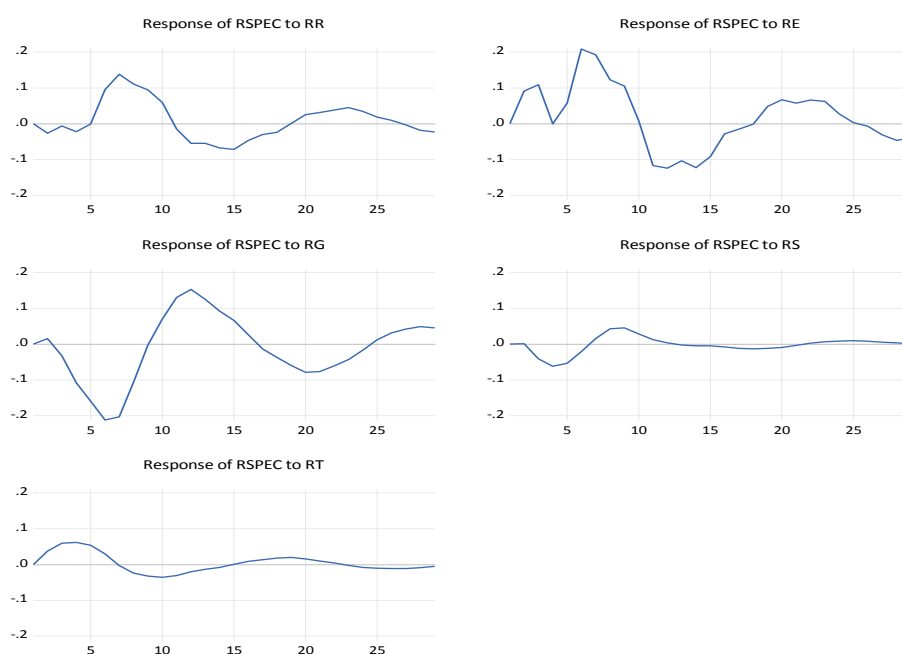
آماره	۰/۹۵۳	۰/۹۰۶	۰/۹۰۶	۰/۸۶۲	۰/۸۶۲	۰/۷۵۹	۰/۷۰۱	۰/۷۰۱	۰/۷۰۰	۰/۷۰۰	۰/۵۹۰
مأخذ: یافته‌های پژوهش											

مأخذ: یافته‌های پژوهش

۴-۵. توابع واکنش آنی

معمولاً وقتی یک الگوی خودرگرسیون برداری برآورد می شود، انتظار نمی رود که کلیه ضرایب برآوردی مربوط به وقفه های متغیرها از لحاظ آماری معنی دار باشند، اما ممکن است که مجموع ضرایب براساس آماره F معنی دار باشند. علاوه بر این، امکان دارد که علامت ضرایب وقفه های مختلف یکسان نباشد، و در این صورت، معمولاً از واکنش متغیرها برای درک رفتار دو متغیر نسبت به هم استفاده می شود. در ادامه، توابع واکنش آنی الگوی خودرگرسیونی برداری مارکف - سوئیچینگ ارائه شده است.

نمودار ۳. توابع واکنش آنی

مأخذ: یافته های پژوهش

نتایج برآوردی توابع واکنش آنی در نمودار (۳)، نشان می دهد که سفته بازی در بازار مسکن، بیشترین واکنش را نسبت به بازار ارز، بازار طلا و بازار پولی (نرخ بهره) داشته و کمترین واکنش سفته بازی در بازار مسکن، نسبت به بازار سهام و مالیات بر مسکن بوده که قابل پیش بینی می باشد؛ زیرا بازار سهام در طی سال های مورد بررسی پژوهش (۱۳۹۸-۱۳۷۰)، بازار نسبتاً کوچک و با عمق

کمی بوده و از استقبال زیادی از جانب سرمایه‌گذاران برخوردار نبوده و بنابراین، نتوانسته سرمایه‌های زیادی را به خود جذب کند.

تا دوره هفتم، اثر شوک بازار سهام بر سفته‌بازی در بازار مسکن، منفی بوده و بعد از آن، تا دوره دوازدهم، اثر شوک مثبت شده و بعد از آن، از بین رفته است. اثر شوک وارده مالیات بر مسکن در ابتدای دوره تا دوره هفتم، بر سفته‌بازی در بازار مسکن مثبت بوده و بعد از آن، منفی شده و از دوره پانزدهم به بعد، اثر شوک، خیلی ضعیف بوده و از بین رفته است.

از طرفی، مالیات بر مسکن هم طی دوره مورد بررسی، به طور میانگین، سهمی کمتر از ۳ درصد درآمدهای دولت را داشته و عدد بسیار کمی می‌باشد و بنابراین، دولت‌ها در کنترل سفته‌بازی در بازار مسکن به وسیله اهرم مالیات بر مسکن، موفق عمل نکرده‌اند و عدم واکنش زیاد سفته‌بازی در بازار مسکن نسبت به نرخ رشد مالیات بر مسکن، قابل توجیه است. طی سال‌های اخیر، اقدامات مؤثری جهت اصلاح نظام مالیاتی بخش مسکن اتخاذ گردیده و این تفکر که نظام مالیاتی بخش مسکن در صورت اصلاح و بازبینی، می‌تواند زمینه افزایش درآمدهای مالیاتی را فراهم آورد و با به کارگیری ابزارهای مناسب مالیاتی در جهت کارکردهای دیگر نظام مالیاتی، گام‌های مؤثری در جهت تحقق اهداف تأمین مسکن و برقراری ثبات بازار مسکن بردارد، در نظام تصمیم‌گیری کشور مطرح شده است.

از سال ۱۳۸۷، تحول نظام مالیاتی کشور و افزایش کارایی آن در هر یک از کارکردهای سه‌گانه اش، به عنوان یکی از محورهای هفت‌گانه طرح تحولات اقتصادی، مدنظر قرار گرفت. در این راستا، در پیش‌نویس لایحه تحول نظام مالیاتی کشور که در وزارت امور اقتصادی و دارایی نهایی گردید، تلاش شد تا با ایجاد بسترهای قانونی مناسب برای کاهش معاملات سفته‌بازانه مسکن و همچنین تشویق فعالان اقتصادی در جهت توسعه املاک استیجاری، تمهیداتی اندیشیده شود. گرچه رویکرد پیش‌نویس لایحه تحول نظام مالیاتی به موضوع سفته‌بازی، نوعی پیشرفت نظری در نظام مالیاتی کشور تلقی می‌شود، با این حال، مواد پیشنهادی، سفته‌بازی مسکن را محدود و کنترل نمی‌کند، بلکه شکل و نحوه انجام آن را تغییر می‌دهد. لوایح و طرح‌های مذکور، تا به حال نتوانسته از سفته‌بازی در بازار مسکن جلوگیری کند.

واکنش سفته‌بازی در بازار مسکن نسبت به شوک‌های وارده از جانب نرخ ارز، نرخ طلا و نرخ بهره، به صورت نامتقارن بوده که در بعضی از دوره‌ها، این واکنش مثبت و در بعضی دوره‌های دیگر، واکنش منفی بوده است. واکنش سفته‌بازی در بازار مسکن در دوره‌های اولیه و دوره یازدهم تا هجدهم نسبت به نرخ بهره، منفی و از دوره پنجم تا دوره یازدهم و دوره هجدهم تا دوره بیست و هفتم، مثبت بوده و بعد از آن، منفی شده است.

نرخ بهره به عنوان عامل مالی در بنیادهای اقتصادی، نقش کلیدی دارد. نرخ بهره، یکی از عوامل تعیین کننده قیمت مسکن بوده و شواهد تجربی نیز این عامل را تأیید می کند. کاهش نرخ بهره، به افزایش قیمت مسکن منجر می شود. اجماع نظر وجود دارد که یکی از عوامل مهم تعیین کننده افزایش قیمت مسکن در بسیاری از کشورها در چند سال گذشته، کاهش در نرخ بهره در رکود اقتصادی اخیر است (قلی زاده، ۱۳۸۶؛ فیلاردو، ۲۰۰۴). کاهش نرخ بهره، موجب افزایش سفته بازی در بازار مسکن می شود و با افزایش نرخ بهره، می توان از سفته بازی در بازار مسکن جلوگیری کرد. نرخ بهره، یکی از اجزای هزینه استفاده مسکن است، لذا در صورت افزایش نرخ بهره، هزینه استفاده مسکن و همچنین هزینه وام مسکن، زیاد می شود که کاهش تقاضا و قیمت را به دنبال دارد. این موضوع، مورد تأکید کیس و شیلر (Case & Shiller, 2003) بوده که تقاضای مسکن از طریق اجرای سیاست پولی انقباضی، کاهش و آهنگ رشد قیمت ملایم می شود.

نرخ بهره، موجب افزایش هزینه تأمین مالی ساخت و ساز می گردد و می تواند عرضه مسکن نوساز را کاهش دهد. در دوره های اولیه تا دوره دهم، نرخ ارز واقعی، شوک مثبتی بر سفته بازی در بازار مسکن داشته و از دوره دهم تا دوره هجدهم، اثر شوک نرخ ارز واقعی منفی شده و بعد از آن، مثبت بوده و از دوره بیست و پنجم، مجدداً اثر شوک، منفی شده است. به طور کلی می توان گفت، تأثیر نوسانات نرخ ارز در بازار مسکن، به دو دسته کوتاه مدت و بلند مدت تقسیم می شود. در کوتاه مدت، اثر این نوسانات نرخ ارز با افزایش قیمت مسکن، رابطه معکوس و در بلند مدت، با افزایش قیمت مسکن، رابطه مستقیم خواهد داشت. به این ترتیب که در کوتاه مدت با افزایش نرخ ارز، رونق بازار مسکن کاهش یافته و این رکود، زمینه را برای مساعد شدن این بازار به نفع مستأجران یا همان متقاضیان رهن و اجاره، تغییر خواهد داد؛ به این دلیل که مردم بیشتر تمایل دارند که سرمایه خود را به خرید ارز اختصاص دهند و از سودهای کوتاه مدت، بهره ببرند؛ اما در بلند مدت، نتیجه کاملاً برعکس خواهد بود؛ چراکه با افزایش نرخ ارز، کلیه کالاها و تجهیزات مرتبط با ساختمان، متأثر از افزایش نرخ ارز، افزایش قیمت خواهند داشت و در نتیجه، نرخ تمام شده هر واحد آپارتمان برای سازندگان، افزایش یافته و با بهای بیشتری به متقاضیان عرضه خواهد شد.

نرخ رشد قیمت طلا هم اثرات نوسانی بر سفته بازی در بازار مسکن داشته که در دوره های اولیه تا دوره نهم، اثر شوک بازار طلا، منفی بوده و از دوره نهم تا هفدهم، اثر شوک مثبت و بعد از آن، دوباره منفی شده و از دوره بیست و پنجم هم، اثر شوک وارده بازار طلا بر سفته بازی در بازار مسکن، مثبت ولی به صورت ضعیف بوده است. طلا به عنوان یک دارایی تقریباً مطمئن، از دیرباز مورد توجه بسیاری از سرمایه گذاران بوده است. علاوه بر تقاضا برای نگهداری این نوع دارایی برای حفظ ارزش دارایی های افراد، انگیزه سفته بازی در بازار طلا نیز یکی از دلایلی است که شدت سفته بازی در بازار

مسکن را تحت تأثیر می‌دهد و افزایش بازدهی بازار طلا، می‌تواند انگیزه سرمایه‌گذاران را به سرمایه‌گذاری در بازار طلا افزایش داده و این امر، باعث خروج سرمایه از بازار مسکن به سمت بازار طلا می‌شود و انگیزه‌ها و شدت سفته‌بازی، کاهش می‌یابد و برعکس.

۴-۶. تجزیه واریانس

در روش تجزیه واریانس، سهم تکانه‌های واردشده به متغیرهای مختلف الگو، در واریانس خطای پیش‌بینی مشخص می‌شود. به طور مثال، اگر متغیری مبتنی بر مقادیر با وقفه خود، به طور بهینه قابل پیش‌بینی باشد، آنگاه واریانس خطای پیش‌بینی، به سهم نوسانات هر متغیر در واکنش به تکانه‌های وارد شده به متغیرهای الگو، تقسیم می‌شود؛ و بدین ترتیب، قادر خواهیم بود تا سهم هر متغیر را بر روی تغییر متغیرهای دیگر در طول زمان اندازه‌گیری کنیم. پس از وارد شدن یک شوک مشخص به سیستم، تمامی متغیرها، روند متفاوتی نسبت به پیش‌بینی‌های سیستم طی می‌کنند. اگر فاصله به وجود آمده را خطای پیش‌بینی بنامیم، اینکه چه درصدی از واریانس خطای به وجود آمده، به دلیل شوک را بررسی می‌کند. نتایج تجزیه واریانس، در جدول زیر آورده شده است.

جدول ۶. نتایج تجزیه واریانس

دوره	میزان خطا	RSPEC	RR	RE	RG	RS	RT
۱	۰/۲۹	۱۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰
۲	۰/۶۱	۹۸/۴۶	۰/۰۶	۱/۱۰	۰/۲۱	۰/۰۴	۰/۱۱
۳	۰/۸۷	۹۶/۶۶	۰/۰۳	۲/۶۳	۰/۱۴	۰/۳۹	۰/۱۳
۴	۱/۰۶	۹۴/۸۹	۰/۱۱	۲/۷۴	۱/۴۵	۰/۶۱	۰/۱۶
۵	۱/۱۷	۹۲/۰۴	۰/۱۶	۳/۴۰	۳/۳۲	۰/۸۸	۰/۱۷
۶	۱/۲۴	۸۷/۴۴	۰/۲۰	۶/۶۴	۴/۵۴	۰/۹۸	۰/۱۷
۷	۱/۲۸	۸۳/۳۳	۰/۵۲	۱۰/۱۱	۴/۹۲	۰/۹۳	۰/۱۷
۸	۱/۲۹	۸۱/۹۹	۰/۹۰	۱۱/۰۵	۴/۸۷	۰/۹۹	۰/۱۶
۹	۱/۳۲	۸۲/۰۵	۱/۳۰	۱۰/۶۶	۴/۷۶	۱/۰۴	۰/۱۷
۱۰	۱/۳۶	۸۲/۲۶	۱/۵۸	۱۰/۱۷	۴/۷۸	۱/۰۰	۰/۱۹
۱۱	۱/۴۲	۸۱/۷۶	۱/۵۶	۱۰/۶۳	۴/۹۱	۰/۹۲	۰/۲۰
۱۲	۱/۴۸	۸۰/۸۶	۱/۴۴	۱۱/۵۰	۵/۱۱	۰/۸۶	۰/۲۰
۱۳	۱/۵۲	۸۰/۲۷	۱/۳۸	۱۱/۹۷	۵/۳۲	۰/۸۲	۰/۲۰

دوره	میزان خطا	RSPEC	RR	RE	RG	RS	RT
۱۴	۱/۵۳	۷۹/۸۰	۱/۳۶	۱۲/۳۴	۵/۴۵	۰/۸۲	۰/۲۰
۱۵	۱/۵۴	۷۹/۳۸	۱/۴۰	۱۲/۶۶	۵/۵۱	۰/۸۱	۰/۲۰
۱۶	۱/۵۴	۷۹/۲۶	۱/۴۶	۱۲/۷۳	۵/۵۰	۰/۸۱	۰/۲۰
۱۷	۱/۵۵	۷۹/۴۳	۱/۵۱	۱۲/۵۷	۵/۴۴	۰/۸۱	۰/۲۰
۱۸	۱/۵۷	۷۹/۶۵	۱/۵۵	۱۲/۳۵	۵/۴۰	۰/۸۱	۰/۲۰
۱۹	۱/۵۹	۷۹/۷۲	۱/۵۴	۱۲/۲۶	۵/۴۳	۰/۸۰	۰/۲۱
۲۰	۱/۶۱	۷۹/۵۳	۱/۵۱	۱۲/۴۲	۵/۵۱	۰/۷۹	۰/۲۱
۲۱	۱/۶۲	۷۹/۲۳	۱/۴۹	۱۲/۶۷	۵/۵۹	۰/۷۹	۰/۲۱
۲۲	۱/۶۲	۷۸/۹۸	۱/۴۹	۱۲/۸۷	۵/۶۳	۰/۷۸	۰/۲۱
۲۳	۱/۶۳	۷۸/۸۴	۱/۵۱	۱۲/۹۸	۵/۶۵	۰/۷۸	۰/۲۱
۲۴	۱/۶۳	۷۸/۸۲	۱/۵۴	۱۲/۹۸	۵/۶۴	۰/۷۸	۰/۲۱
۲۵	۱/۶۳	۷۸/۸۹	۱/۵۶	۱۲/۹۲	۵/۶۲	۰/۷۸	۰/۲۱
۲۶	۱/۶۴	۷۸/۹۵	۱/۵۷	۱۲/۸۶	۵/۶۱	۰/۷۷	۰/۲۱
۲۷	۱/۶۵	۷۸/۹۷	۱/۵۶	۱۲/۸۵	۵/۶۲	۰/۷۷	۰/۲۱
۲۸	۱/۶۵	۷۸/۹۱	۱/۵۵	۱۲/۸۹	۵/۶۴	۰/۷۷	۰/۲۱
۲۹	۱/۶۶	۷۹/۸۲	۱/۵۴	۱۲/۹۷	۵/۶۷	۰/۷۷	۰/۲۱

مأخذ: یافته های پژوهش

در جدول ۶، نتایج تجزیه واریانس حاصل از الگوی خودرگرسیون برداری مارکف - سوئیچینگ آورده شده که توضیح دهندگی میزان واریانس خطای پیش بینی متغیر سفته بازی در بازار مسکن (RSPEC) را به وسیله متغیرهای مستقل الگو نشان می دهد. با توجه به نتایج، مقدار واریانس خطای پیش بینی متغیر سفته بازی در بازار مسکن در طول ۲۹ دوره، روند افزایشی داشته و از مقدار ۰/۲۹ در اول دوره، به مقدار ۱/۶۶ در انتهای دوره رسیده است. براساس نتایج، در کل دوره، بیشترین توضیح دهندگی واریانس خطای پیش بینی سفته بازی در بازار مسکن، مربوط به خود متغیر سفته بازی در بازار مسکن بوده که از ۱۰۰ درصد در دوره اول، به میزان ۷۹ درصد در دوره بیست و نهم رسیده که با واقعیات بازار مسکن ایران قابل توجیه بوده که در ادامه، توضیح داده می شود.

مسکن از دو دیدگاه حائز اهمیت است: اول، تأمین کننده یکی از اساسی ترین نیازهای اجتماعی انسان است و دوم، به عنوان کالایی است که با سایر بازارها و بخش های اقتصادی ارتباط دارد و عامل ذخیره ثروت و درآمد است. مسکن سهم بسیار زیادی از کل سبد دارایی خانوارها و سرمایه گذاران و

همچنین کل ذخیره سرمایه کشور را به خود اختصاص می‌دهد. با توجه به ریسک قابل توجه سرمایه گذاری در بازارهای مالی و فعالیت‌های اقتصادی، بنگاه‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاران نیز به منظور تعدیل ریسک، بخشی از سرمایه خود را به صورت مستغلات و مسکن نگهداری می‌کنند. بازار املاک و مستغلات، به دلیل جذابیت‌های املاک و مستغلات از نظر سرمایه‌گذاران، این دارایی از دهه ۷۰ به عنوان طبقه دارایی مورد قبول سرمایه‌گذاران قرار گرفته است (قلی زاده و کمیاب، ۱۳۹۴).

به دلیل توسعه نیافتگی و عدم کارآمدی بازارهای مالی و سرمایه، بازار مسکن نقش اصلی را در جذب دارایی‌های افراد بر عهده داشته و لذا می‌توان آن را به عنوان نماینده بازار دارایی قلمداد کرد که روابط پسین و پیشین قابل توجهی با سایر بخش‌های اقتصادی دارد؛ به طوری که املاک مسکونی و تجاری، به طور متوسط، بیش از ۸۰ درصد خالص ثروت در ایران را تشکیل می‌دهند (کوزه چی، ۱۳۹۳). از طرفی، دارایی مسکن، جزو دارایی‌های مطمئن می‌باشد که نسبت به سایر بازارهای مالی، نوسانات قیمتی کمتری داشته و اثرپذیری کمی از شوک‌های مختلف دارد و چون بازار مسکن، دارای چسبندگی قیمتی بوده یا به عبارتی، قیمت‌ها در بازار مسکن، خیلی کاهش نمی‌یابد، توجه سرمایه‌گذاران را به خود جلب کرده و درصد بالایی از سرمایه را به خود اختصاص می‌دهد. بنابراین، با توجه به دلایلی که از نظر گذشت، توضیح دهندگی واریانس خطای پیش‌بینی سفته‌بازی در بازار مسکن ایران توسط خودش که حدود ۸۰ درصد می‌باشد، قابل توجیه می‌باشد.

بعد از سفته‌بازی در بازار مسکن، بیشترین توضیح دهندگی واریانس خطای پیش‌بینی متغیر سفته‌بازی در بازار مسکن، به ترتیب، مربوط به متغیرهای نرخ ارز غیررسمی (RE)، نرخ رشد قیمت طلا (RG) و نرخ بهره (RR) بوده است. میزان توضیح دهندگی واریانس خطای پیش‌بینی متغیر سفته‌بازی در بازار مسکن، متغیرهای نرخ ارز و نرخ رشد قیمت طلا در دوره‌های اول، به ترتیب، حدود ۱ درصد و ۰/۲۱ درصد بوده که در انتهای دوره، به ترتیب، به حدود ۱۳ و ۶ درصد افزایش یافته و این میزان برای نرخ بهره در ابتدای دوره، حدود ۰/۰۶ درصد و در انتهای دوره، حدود ۱/۵ درصد می‌باشد؛ به طوری که میزان توضیح دهندگی خطای پیش‌بینی سفته‌بازی در بازار مسکن برای متغیرهای نرخ ارز و نرخ رشد قیمت طلا، روند افزایشی داشته ولی برای نرخ بهره، متغیر بوده که در بعضی از دوره‌ها، افزایشی و در بعضی از دوره‌ها، کاهش‌یافته است.

متغیرهای نرخ رشد بازار سهام (RS) و نرخ رشد کل مالیات بر مسکن (RT)، اثر زیادی در توضیح واریانس خطای پیش‌بینی متغیر سفته‌بازی در بازار مسکن نداشته و برای کل دوره (بجز دوره ۹ و ۱۰ برای شاخص سهام)، این میزان برای هر دو متغیر، زیر ۱ درصد بوده که در ابتدای دوره، این مقدار برای نرخ رشد بازار سهام و نرخ رشد مالیات بر مسکن، به ترتیب، ۰/۰۴ و ۰/۱۱ درصد بوده و در انتهای دوره، به ترتیب، به ۰/۷۷ و ۰/۲۱ درصد رسیده است. میزان توضیح دهندگی واریانس

خطای پیش بینی سفته بازی در بازار مسکن به وسیله نرخ رشد بازار سهام تا دوره ۱۰، افزایشی بوده و از دوره دهم، این روند کاهشی شده ولی برای نرخ رشد مالیات بر مسکن، در طول دوره، روند توضیح دهندگی واریانس خطای پیش بینی سفته بازی در بازار مسکن، افزایشی بوده است.

۵. نتیجه گیری و پیشنهادات سیاستی

سفته بازی در بازار مسکن، یکی از عوامل اصلی نوسانات و شوک های ایجاد شده در بازار مسکن بوده که با ایجاد نوسانات در قیمت مسکن، اثرات زیانباری بر متغیرهای و شاخص های کلیدی کلان اقتصادی و اقتصاد خانوار دارد که این موضوع، مورد توجه اقتصاددانان مسکن بوده است. تقاضای سفته بازی، نه تنها از سوی خانوارها، بلکه در سبد دارایی سرمایه گذاران و بنگاه ها، نهادهای عمومی و دولتی، نهادهای غیرانتفاعی، مؤسسات پولی و مالی و سازندگان مسکن، نقش و جایگاه مهمی دارد که ضمن تأمین منافع فردی به عنوان دارایی کم ریسک و پر بازده، اثرات مخربی بر اقتصاد کشور و اقتصاد خانوارها به دنبال دارد.

در این پژوهش، با پیروی از «الگوی روهنر» و تقسیم تقاضای مسکن به دو نوع تقاضای مصرف شخصی و تقاضای سفته بازی، شاخص سفته بازی در بازار مسکن ایران با استفاده از روش حداقل مربعات معمولی با پارامتر متغیر زمانی (TVP-OLS) برآورد گردید. در ضمن، اثر شوک های بازارهای سهام، نرخ ارز، طلا، نرخ بهره و مالیات بر مسکن، بر سفته بازی در بازار مسکن با استفاده از روش خودرگرسیون برداری مارکف - سوئیچینگ، تجزیه و تحلیل گردید.

با توجه به نتایج توابع واکنش آنی، سفته بازی در بازار مسکن، بیشترین واکنش را نسبت به بازار ارز غیر رسمی، بازار طلا و بازار پولی (نرخ بهره) داشته و کمترین واکنش سفته بازی در بازار مسکن، نسبت به بازار سهام و مالیات بر مسکن بوده است. آمارها نشان می دهد که بازار سهام ایران در طول دوره مورد نظر، بازار نسبتاً کوچک و کم عمق بوده و مورد استقبال سرمایه گذاران قرار نگرفته است. از طرفی، مالیات بر مسکن در طی دوره مورد بررسی، به طور میانگین، سهمی کمتر از ۳ درصد درآمدهای دولت را داشته و عدد بسیار کمی می باشد و بنابراین، مالیات بر مسکن، به عنوان اهرم دولت ها جهت کنترل سفته بازی در بازار مسکن، نتوانسته موجب کاهش سفته بازی در بازار مسکن شود.

نرخ بهره، یکی از عوامل تعیین کننده قیمت مسکن بوده و شواهد تجربی نیز این عامل را تأیید می کند. کاهش نرخ بهره، به افزایش قیمت مسکن منجر می شود. اجماع نظر وجود دارد که یکی از عوامل مهم تعیین کننده افزایش قیمت مسکن در بسیاری از کشورها در چند سال گذشته، کاهش نرخ بهره در رکود اقتصادی اخیر است (قلی زاده، ۱۳۸۶؛ فیلاردو، ۲۰۰۴). با کاهش نرخ بهره، بخش زیادی از سرمایه های مردم از بانک ها خارج شده و از آنجایی که مسکن، یک دارایی مطمئن می باشد،

این سرمایه روانه بخش مسکن شده و با افزایش تقاضا در بازار مسکن، موجبات افزایش سفته بازی در بازار مسکن را فراهم نموده و برعکس.

طلا به عنوان یک دارایی تقریباً مطمئن، از دیرباز مورد توجه بسیاری از سرمایه گذاران بوده است. علاوه بر تقاضا برای نگهداری این نوع دارایی برای حفظ ارزش دارایی های افراد، انگیزه سفته بازی در بازار طلا نیز یکی از دلایلی است که شدت سفته بازی در بازار مسکن را تحت تأثیر می دهد و افزایش بازدهی بازار طلا، می تواند انگیزه سرمایه گذاران را به سرمایه گذاری در بازار طلا افزایش داده و این امر، باعث خروج سرمایه از بازار مسکن به سمت بازار طلا می شود و انگیزه ها و شدت سفته بازی، کاهش می یابد و برعکس.

تأثیر نوسانات نرخ ارز در بازار مسکن، به دو دسته کوتاه مدت و بلند مدت تقسیم می شود. در کوتاه مدت با افزایش نرخ ارز، رونق بازار مسکن کاهش یافته و زمینه را برای مساعد شدن بازار مسکن به نفع مستأجران یا همان متقاضیان رهن و اجاره تغییر خواهد داد؛ به این دلیل که مردم بیشتر تمایل دارند سرمایه خود را به خرید ارز اختصاص داده و از سودهای کوتاه مدت بهره ببرند؛ اما در بلند مدت، نتیجه کاملاً برعکس خواهد بود؛ چراکه با افزایش نرخ ارز، کلیه کالاها و تجهیزات مرتبط با ساختمان متأثر از افزایش نرخ ارز، افزایش قیمت خواهند داشت.

ابزارهای مالیاتی، مهم ترین و مؤثرترین ابزار سیاستگذاری در بخش مسکن و کنترل نوسانات این بخش بوده که عملکرد مؤثر و موفقیت آمیزی در کشورهای مختلف جهان داشته است. از آنجایی که نتایج پژوهش، اثرگذاری کم مالیات بر مسکن در کنترل سفته بازی در این بازار را نشان می دهد، لذا وضع مالیات بر منفعت سرمایه مسکن (مالیات بر تفاوت قیمت خرید و فروش مسکن)، مالیات بر خانه های خالی و مشوق های مالیاتی برای تدوین اجاره بلندمدت، می تواند تا حدودی نقش سفته بازی در بازار مسکن را کاهش دهد.

یکی از مهمترین ابزار برای سیاستگذاران بخش مسکن جهت کنترل سفته بازی در بازار مسکن، تقویت و بهبود عرضه مسکن از طریق تدوین و مشوق های مختلف بوده که می توان به اعطای تسهیلات کم بهره با مدت سررسید بلندمدت، معافیت های مالیاتی، تسهیل اعطای مجوز ساخت، در اختیار قرار دادن زمین ارزان قیمت برای ساخت مسکن و ... اشاره کرد.

کنترل قیمت مسکن از جانب دولت و سیاستگذاران، می تواند سفته بازی در بازار مسکن را کاهش دهد. از جمله این سیاست ها، حذف بهای زمین از قیمت تمام شده مسکن است. از مسائل مهم عرضه مسکن در کنترل سفته بازی در بازار مسکن، می توان به عدم امکان تأمین مالی اشاره کرد؛ چراکه سیستم بانکی به تنهایی نمی تواند جوابگوی تأمین مالی مسکن باشد، لذا تقویت و گسترش بازارهای مالی از جمله بازار بورس، اوراق رهن ثانویه و ایجاد صندوق های ملی و محلی مسکن، می تواند نقش اساسی در کنترل قیمت مسکن و سفته بازی در بازار مسکن داشته باشد.

منابع و مآخذ

- ایزدخواستی، حجت (۱۳۹۸). تحلیل اثرات مالیات در بخش املاک و مسکن و برآورد ظرفیت بالقوه آن در ایران: با تأکید بر راهبردها و چالش‌ها. *پژوهشنامه مالیات*، شماره ۴۱.
- بیابانی، جهانگیر و خسروی، تقوا (۱۳۹۰). شناسایی حباب قیمت مسکن در تهران در خلال سال‌های (۱۳۷۱-۱۳۸۷) با استفاده از مدل پوتربا و تئوری Q توبین. *فصلنامه پژوهش‌های رشد و توسعه اقتصادی*، سال دوم، شماره پنجم.
- خدادکاشی، فرهاد و رزبان، نرگس (۱۳۹۳). نقش سفته بازی بر تغییرات قیمت مسکن در ایران. *فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی*، سال بیست و دوم، شماره ۷۱: ۲۸-۵.
- سید نورانی، سید محمدرضا (۱۳۹۳). بررسی سفته بازی و حباب قیمت مسکن در مناطق شهری ایران. *فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی*، سال چهاردهم، شماره ۵۲: ۶۸-۴۹.
- عباسیان، عزت‌اله؛ نصیرالاسلامی، ابراهیم و روشنی، کلثوم (۱۳۹۷). تحلیل اثر شوک بازار مسکن بر تنگنای اعتباری در ایران. *فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی*، شماره ۸۷، سال ۲۶: ۷۵-۴۷.
- فلاحی، فیروز و هاشمی دیزج، عبدالرحیم (۱۳۸۹). رابطه علیت بین GDP و مصرف انرژی در ایران با استفاده از مدل‌های مارکوف - سوییچینگ. *مطالعات انرژی*، دوره ۷، شماره ۲۶: ۱۵۲-۱۳۱.
- قلی زاده، علی اکبر و عاشری، مصطفی (۱۳۸۸). بررسی و تبیین حباب قیمت مسکن در تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد در رشته اقتصاد، دانشگاه بوعلی سینا همدان به راهنمایی علی اکبر قلی زاده.
- قلی زاده، علی اکبر (۱۳۸۷). *نظریه قیمت مسکن در ایران به زبان ساده*. همدان: انتشارات نور علم.
- قلی زاده، علی اکبر (۱۳۷۹). انتخاب مسکن در تهران. رساله دکتری دانشگاه تهران.
- قلی زاده، علی اکبر (۱۳۷۶). تقاضای دارایی مسکن، مبانی نظری و کاربردهای سیاستی. *مجله برنامه و بودجه*، شماره ۴۲: ۸۰-۵۷.
- قلی زاده، علی اکبر (۱۳۹۶). پیشنهاد اصلاح مالیات بر املاک (با تأکید بر عایدی سرمایه)، طرح پژوهشی، تحلیل اثرات مالیات در بخش املاک و مسکن و برآورد ظرفیت بالقوه آن در ایران. کارفرما: معاونت امور اقتصادی، وزارت امور اقتصادی و دارایی.
- قلی زاده، علی اکبر؛ ابراهیمی، محسن و کمیاب، بهناز (۱۳۹۴). استراتژی تخصیص بهینه دارایی‌ها در حضور بازار مسکن. *فصلنامه تحقیقات مدل‌سازی اقتصادی*، شماره ۲۱.
- قلی زاده، علی اکبر (۱۳۸۸). حباب قیمت مسکن و مکانیزم اثرگذاری سیاست پولی بر بخش مسکن در نقاط شهری ایران. دفتر برنامه ریزی و اقتصاد مسکن، وزارت مسکن و شهرسازی.

- قلی زاده، علی اکبر و بختیاری پور، سمیرا (۱۳۹۱). اثر اعتبارات بر قیمت مسکن در ایران. *فصلنامه مطالعات اقتصادی کاربردی در ایران*، سال اول، شماره ۳: ۱۸۰-۱۶۱.
- قلی زاده، علی اکبر و نوروزی نژاد، مریم (۱۳۹۸). پویایی های قیمت مسکن و نوسانات اقتصادی در ایران با رویکرد تعادل عمومی پویای تصادفی (DSGE). *فصلنامه تحقیقات مدل سازی اقتصادی*، شماره ۳۶.
- کمیحانی، اکبر؛ گندلی علیخانی، نادیا و نادری، اسماعیل (۱۳۹۲). تحلیل پولی حباب بازار مسکن در اقتصاد ایران. *فصلنامه راهبرد اقتصادی*، سال دوم، شماره هفتم.
- کوزه چی، هادی (۱۳۹۳). *استراتژی سرمایه گذاری در بازار مسکن ایران*. انتشارات دنیای اقتصاد.
- مروت، حبیب و بهرامی، جاوید (۱۳۹۲). یک مدل ساده برای حباب سوداگرانه بازار مسکن تهران. *فصلنامه مدل سازی اقتصادی*، سال هفتم، شماره ۱: ۶۸-۵۱.
- ملکی، بهروز (۱۳۹۵). *تحلیل بازار مسکن ایران*. تهران: انتشارات سازمان مدیریت صنعتی.
- نصراصفهانی، رضا؛ صفاری، بابک و لطیفی، محمدرضا (۱۳۹۶). تحلیل عوامل مؤثر اقتصادی بر حباب قیمت مسکن (مطالعه موردی شهر تهران). *تحقیقات اقتصادی*، دوره ۵۲، شماره ۱: ۱۸۶-۱۶۳.
- Abraham, J. M., & Hendershott, P. H. (1994). Bubbles in metropolitan housing markets (No. w4774). National Bureau of Economic Research. doi:10.3386/w4774.
- Adalid, R., & Detken, C. (2007). Liquidity shocks and asset price boom/bust cycles. <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpwps/ecbwp732.pdf>
- Buttimer Jr, R. J.; Kau, J. B., & Slawson Jr, V. C. (1997). A model for pricing securities dependent upon a real estate index. *Journal of Housing Economics*, 6(1), 16-30. doi:10.1006/jhec.1997.0202.
- Case, Karl; E. Robert, & J. Shiller (2003). Is There a Bubble in the Housing Market?. *Brookings Papers on Economic Activity* 2: 299-342.
- Cechetti, S. G.; Genberg, H.; Lipsky, J., & Wadhvani, S. (2000). Asset Prices and Central Bank Policy, Geneva Reports on the World Economy. International Center for Monetary and Banking Studies and Centre for Economic Policy Research, London.
- Chen, M. C., & Patel, K. (1998). House price dynamics and Granger causality: An analysis of Taipei new dwelling market. *Journal of the Asian Real Estate Society*, 1(1): 101-126.
- Chen, Z., & Wang, C. (2021). Effects of intervention policies on speculation in housing market: Evidence from China. *Journal of Management Science and Engineering*. 101-126.
- Deng, C.; Ma, Y., & Chiang, Y. M. (2009). The dynamic behavior of Chinese housing prices. *International Real Estate Review*, 12(2): 121-134. Handle: RePEc: ire: issued: v:12: n: 02:2009

- De Greef, I. J. M., & de Haas, R. T. A. (2000, October). Housing prices, banking lending, and monetary policy. In Financial Structure, and Behaviour and Monetary Policy in the EMU conference, Groningen, October. Handle: RePEc: wpa: wuwpma:0209010.
- Dieci, R., & Westerhoff, F. (2012). A simple model of a speculative housing market. *Journal of Evolutionary Economics*, 22(2): 303-329. <https://www.econstor.eu/bitstream/10419/38760/1/593476174.pdf>.
- Eichenbaum, M.; Rebelo, S., & Burnside, C. (2011). Understanding Booms and Busts in Housing Markets. cepr.org/active/publications/discussion_papers/dp.php?dpno=8232.
- Eyraud, L. (2014). Reforming capital taxation in Italy. International Monetary Fund. WP/14/16. <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2016/12/31/Reforming-Capital-Taxation-in-Italy-41258>.
- Filardo, A. J. (2004). Monetary policy and asset price bubbles: Calibrating the monetary policy trade-offs. <https://www.bis.org/publ/work155.pdf>.
- Filardo, A. J. (2001). Should monetary policy respond to asset price bubbles? Some experimental results. Some Experimental Results (July 2001). FRB of Kansas City Working Paper, (01-04). https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=285413.
- Fisher, I. (1930). *Theory of Interest: As Determined by Impatience to Spend Income and Opportunity to Invest it*. Augustusm Kelly Publishers, Clifton. <https://www.jstor.org/stable/854?seq=1>.
- Gao, Z.; Sockin, M., & Xiong, W. (2020). Economic consequences of housing speculation. *The Review of Financial Studies*, 33(11): 5248-87. <https://doi.org/10.1093/rfs/hhaa030>.
- Gerlach, S., & Peng, W. (2005). Bank lending and property prices in Hong Kong. *Journal of Banking & Finance*, 29(2): 461-481. <https://doi.org/10.1016/j.jbankfin.2004.05.015>.
- Hong, Y., & Li, Y. (2019). Housing prices and investor sentiment dynamics: Evidence from China using a wavelet approach. *Finance Research Letters*, 35, 101300. <https://doi.org/10.1016/j.frl.2019.09.015>.
- Kim, K. H., & Suh, S. H. (1993). Speculation and price bubbles in the Korean and Japanese real estate markets. *The Journal of Real Estate Finance and Economics*, 6(1): 73-87. <https://link.springer.com/article/10.1007/BF01098429>.
- Levin, E. J., & Wright, R. E. (1997). Speculation in the housing market?. *Urban Studies*, 34(9): 1419-37.
- Lian, W. (2019). Fundamental and Speculative Demands for Housing. International Monetary Fund. <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2019/03/19/Fundamental-and-Speculative-Demands-for-Housing-46659>.
- Lian, W. (2013). Essays on Housing Dynamics. A Dissertation Degree of Doctor of Philosophy, Princeton University.
- Malpezzi, S., & Maclennan, D. (2001). The long-run price elasticity of supply of new residential construction in the United States and the United Kingdom.

- Journal of housing economics*, 10(3): 278-306.
<https://doi.org/10.1006/jhec.2001.0288>.
- Malpezzi, S., & Wachter, S. (2005). The role of speculation in real estate cycles. *Journal of Real Estate Literature*, 13(2): 141-164.
<https://www.jstor.org/stable/44103516>.
- Malpezzi, S., & M. Wachter, S. (2002). *The Role of Speculation in Real Estate Cycles*. The Center for Urban Land Economics Research, University of Wisconsin.
<http://realestate.wharton.upenn.edu/wp-content/uploads/2017/03/401.pdf>.
- Nam, T. Y., & Oh, S. (2020). Non-recourse mortgage law and housing speculation. Available at SSRN 2316539.
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2316539.
- Norregaard, M. J. (2013). Taxing immovable property revenue potential and implementation challenges (No. 13-129). International Monetary Fund.
<https://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2013/wp13129.pdf>.
- Pornchokchai, S., & Perera, R. (2005). Housing speculation in Bangkok: lessons for emerging economies. *Habitat International*, 29(3): 439-452.
<https://doi.org/10.1016/j.habitatint.2004.01.002>.
- Priestley, M.B. (1981). *Spectral Analysis and Time Series*. Academic Press, New York.
- Quigley, John M. (1985). Consumer choice of dwelling, neighborhood and public services. *Regional Science and Urban Economics* 15, No. 1: 41-63.
- Riddel, M. (1999). Fundamentals, feedback trading, and housing market speculation: Evidence from California. *Journal of Housing Economics*, 8(4), 272-284. <https://doi.org/10.1006/jhec.1999.0251>.
- Roehner, B. M. (1999). Spatial analysis of real estate price bubbles: Paris, 1984-1993. *Regional Science and Urban Economics*, 29(1): 73-88.
[https://doi.org/10.1016/S0166-0462\(98\)00012-X](https://doi.org/10.1016/S0166-0462(98)00012-X).
- Wang, S. (2012). Dynamic speculative behaviors and mortgage bubbles in the real estate market of mainland China. *Journal of Finance and Investment Analysis*, 1(1): 1-54. <https://www.econstor.eu/handle/10419/58001>.
- Yang, X.; Wu, Y.; Shen, Q., & Dang, H. (2017). Measuring the degree of speculation in the residential housing market: A spatial econometric model and its application in China. *Habitat International*, 67: 96-104
<https://doi.org/10.1016/j.habitatint.2017.06.005>.
- Zheng, Y., & Osmer, E. (2019). Housing price dynamics: The impact of stock market sentiment and the spillover effect. *The Quarterly Review of Economics and Finance*. <https://doi.org/10.1016/j.qref.2019.02.006>.